

On és la veritable Església cristiana avui?

18 proves, indicis i signes per identificar el veritable enfront de l'església cristiana falsa.

Més 7 proves, indicis i senyals per ajudar a identificar les esglésies de Laodicea.

Church of England

Church of Rome

Continuing Church of God

**Jesús va dir que la seva església continuaria
(Mateu 16:18)**

On és la veritable Església cristiana avui?

18 proves, indicis i signes per identificar el veritable enfront de l'església cristiana falsa.

Més 7 proves, indicis i senyals per ajudar a identificar les esglésies de Laodicea.

Per Bob Thiel, Ph.D.

La informació que aquí s'ha traduït a partir de materials d'idioma anglès per arribar a la major quantitat possible (Mateu 24:14; 28: 19-20. Mentre que els traductors són curosos per traduir correctament, ja que normalment no són membres de l'Església de Déu Contínua, entendre que no pot haver-hi algunes males interpretacions de la informació. Si alguna cosa no li sembla correcte o no està clar, podeu consultar la font original en anglès, de manera www.ccog.org.

drets d'autor © 2014, 2016 natzarenes Llibres. ISBN 978-1-940482-05-7 Edition 2.0. Fullet produït per l'Església Contínua de Déu i successor, una societat única. 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Califòrnia, EUA 93433.

Portada: Seria veritable església de Jesús tenen agulles o obeliscs d'ús? Totes les fotos de Joyce Thiel, excepte l'Abadia de Westminster, que era de domini públic.

Jesús va dir que la tomba no la podran dominar la seva església. Sap on és aquesta església és avui?

Estàs segur? Estàs disposat a ser un veritable "faedor" Cristiano i no simplement un oient? Podria vostè gestionar la veritat sobre la veritable església cristiana?

Podria un petit grup i difamat millor representen la veritable església cristiana d'avui?

¿Vostè estaria disposat a "contendre ardentment per la fe un cop donada als

sants" o prefereix una falsificació? En cas que confiar en les seves emocions o la paraula de Déu per decidir?

De debò creuen que els criteris de la Bíblia? ¿Vostè sap quines proves, senyals i pistes identificar l'Església veritable i contínua de Déu?

CONTINGUT

- 1. Què Església continuaria?**
- 2. La identificació dels signes de l'Església Veritable**
- 3. Què va passar durant temps del Nou Testament?**
- 4. Què Església de Déu és el més fidel?**
- 5. Resum de les proves, pistes, i els signes d'identificació de l'Església Veritable**

CCGO llocs web i més informació

1. Què Església continuaria?

Milers d'esglésies i de als mil milions

Hi ha milers de grups amb grans diferències doctrinals que diuen ser part de l'església de Crist. Molts d'ells estan seriosament parlant de la unitat ecumènica. Dos mil milions de persones es creu que són part d'aquestes esglésies. És una església massiva la veritable església cristiana?

Un fet, sorprenent, però cert, és que encara que la majoria de la gent sembla suposar que tots afirmaven esglésies cristianes aconseguirien les seves creences i doctrines de la Bíblia, la realitat és que gairebé totes les esglésies que diuen ser cristians sovint es basen en la no-bíblica i tradicions paganes de les seves creences!

Gairebé cap ensenyarà les veritats completes de la Bíblia com que sovint va en contra de les seves tradicions reconfortants, la cultura, i / o la societat.

Es pot realment identificar la veritable església cristiana?

Hi ha proves fàcils per ajudar a eliminar falses esglésies? Si vostè està disposat a obrir la seva ment i cor per descobrir aquestes proves, senyals i pistes, la resposta es donarà a conèixer i s'entén per què és fonamental saber on és la veritable església cristiana és avui en dia i per què hem de tenir l'afany de actuar en aquest punt en el pla de Déu.

Descobreix el que la Bíblia ensenya i descobreixi per si mateix. Benvingut al seu viatge a la veritable Església de Déu.

Jesús va ensenyar que la seva Església continuaria

Jesús va ensenyar que la seva església continuaria fins al final d'aquesta era:

... Edificaré la meua església, i les portes de l'Hades no podran dominar.
(Mateu 16:18, Nova Versió llarg menys que s'indiqui el contrari)

... Edificaré la meua església, i les portes de l'Hades no podran dominar.

(Mateu 16:18, Nova Bíblia Americana, difosa per la Conferència EUA de Bisbes Catòlics)

"Tota potestat m'és donada en el cel i a la terra, per tant. I facin deixebles de totes les nacions, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, ensenyant-los que guardin totes les coses que tinc manar posar, i he aquí jo sóc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món ". (Mateu 28: 18- 20)

Ni la mort (Hades / inframón) ni el temps (al final d'aquesta edat) prevaldrà en contra de la veritable església cristiana. Els ensenyaments de Jesús provenen que hi ha d'haver un grup (o diversos grups) que constitueix la veritable església al llarg de tota l'era de l'església. Aquesta església ensenyaria tot el que Jesús va manar (Mateu 28: 19-20) als quals el Pare cridaria (Joan 6:44) a tot el món.

Jesús també va ensenyar sobre la història de la veritable església cristiana, per avançat. Ho va fer en els missatges que li va donar a les esglésies en 2a i 3a capítols del llibre de Apocalipsi.

Si la Bíblia, escrits religiosos, i la història secular poden mostrar el que l'església postapostòlica apostòlica i fidel primitiva creia, els únics candidats reals perquè la veritable església, al llarg de l'era de l'església, serien aquells que van mantenir aquestes mateixes ensenyaments i pràctiques (cf. . Judes 3).

Des de l'era de l'església no ha acabat, ja que Jesús encara no ha tornat, ha d'existir la veritable església. Però on?

Tot i que hi ha hagut molts apòstata, en realitat només hi ha dues possibilitats per a la veritable església de Crist al segle 21: o és un grup altament grecoromana influenciat d'una o més esglésies, o es tracta d'una església o grup d'esglésies d'una altra, més veritablement apostòlica i bíblica, font (cf. Apocalipsi 2, 3 i 17).

Per a aquells de nosaltres que creuen en la Bíblia, no hi ha altres opcions. L'únic candidat real (s) per a la veritable església seria un o més grups que encara tenen els mateixos ensenyaments i pràctiques avui dia com l'església apostòlica primitiva en realitat ho va fer.

La Bíblia ensenya a provar totes les coses

Molts no consideren acuradament el que l'església que assisteixen. Molts creuen que les reclamacions de les multituds ecumèniques i interreligioses que totes les religions porten al mateix lloc. No obstant això, Jesús va ensenyar que l'enfocament ampli (el "camí fàcil") era el camí a la destrucció i només uns pocs cercadors trobaria el camí recte i estret en aquesta època (Mateu 7: 13-14, RV).

En cas que es molesten a comprovar si la seva església és un veritable cristià?

La majoria de la gent accepta qualsevol que sigui la religió dominant de la seva família o cultura local accepta. Alguns, però, va a fer canvis en la seva vida. Alguns canvis es basen en l'emoció, alguns per conveniència, i alguns en la doctrina. Alguns recollir una església on se senten més còmodes. Altres triar un basat en la seva proximitat, els joves i / o altres programes socials, o perquè d'alguna manera es podria avançar en una carrera.

Què deuries fer?

L'apòstol Pau va escriure (d'acord a protestants i catòlics accepten traduccions del Nou Testament):

Provar totes les coses; reteniu el bo. (1 Tessalonicencs 5:21)

Però provar totes les coses; reteniu el bo. (1 Tessalonicencs 5:21, Reina-Valera de la Bíblia-DRB)

I no us conformeu a aquest segle, transformar i mitjà de la renovació del vostre enteniment, perquè comproveu quina sigui la bona, agradable i perfecta voluntat de Déu. (Romans 12: 2, NVI)

I no us conformeu a aquest segle; però ser reformat en la novetat de la seva ment, perquè comproveu quina sigui la bona, i l'acceptable, i la perfecta voluntat de Déu. (Romans 12: 2, DRB)

Vostè ha demostrat que la veritable església cristiana és avui? Si vostè creu que pot tenir, que realment han utilitzat els criteris que utilitza la Bíblia?

Quan va començar l'Església d'inici?

Per tenir una millor idea d'on hi ha l'església d'avui, seria una bona idea per veure on va començar. En Mateu 16:18, Jesús va dir que s'edificaria la seva església "sobre aquesta roca" (és a dir, a si mateix, Fets 4: 10-11; 1 Corintis 10: 4) i enviaria l'Esperit Sant (Joan 16: 7; cf. Joan 14:26). Quan va començar això?

Va començar cinquanta dies després que va ser ressuscitat.

L'església cristiana va començar el Dia de la Pentecosta c. 31 DC, que és quan es va enviar l'Esperit Sant. Observi el següent des del segon capítol del llibre dels Fets sobre com va començar l'Església de Déu:

Quan va arribar el dia de Pentecosta arribar la plenitud, estaven tots reunits en un mateix lloc ... 4 I van ser tots plens de l'Esperit Sant i començaren a parlar en diverses llengües, tal com l'Esperit els donava que parlessin. (Fets 2: 1,4)

Llavors Pere, posant-se dret amb els onze, va alçar la veu i els va dir:

"Homes jueus i tots els que habiten a Jerusalem, això us sigui notori, i prestar atenció a les meves paraules ... 22" Homes d'Israel, escolteu aquestes paraules: Jesús Natzarè, home aprovat per Déu entre vosaltres amb miracles, prodigis i senyals que Déu va fer per ell enmig de vosaltres, com vosaltres mateixos també saben - 23 a aquest, lliurat pel determinat consell i anticipat coneixement de Déu, que han pres per mans de inics, crucificat, i posar a la mort; 24 a qui Déu aixecar, solts els dolors de la mort, puix que era impossible que fos retingut per ella ...

"Per tant, que tota la casa d'Israel, amb certesa que Déu ha fet a aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Senyor i Crist."

Llavors sentit això, van ser compungits de cor, i digueren a Pere i als altres apòstols: "Germans, ¿què farem?"

Pere els

va dir:

"Convertiu i que cada un de vosaltres ser batejats en el nom de Jesucrist per perdó dels pecats ;. I rebreu el do de l'Esperit Sant ³⁹ Perquè la promesa és per a vosaltres i per als vostres fills, i per a tots els que estan lluny; per quants el Senyor nostre Déu cridi ".

I amb moltes altres paraules testificava i els exhortava dient: ⁴¹ Així que, els que van rebre la seva paraula van ser batejats "Sigueu estalvis d'aquesta perversa generació."; i aquell dia com tres mil persones es van afegir a ells. ⁴² I eren constants en la doctrina dels apòstols, a partir el pa i en les oracions ... ⁴⁷ lloant Déu i tenint favor amb tot el poble. I el Senyor afegia cada dia a l'església els que havien de ser estalvis. (Fets 2:14, 22-24, 36-42, 47)

Déu estava afegint dia a l'església. Cal notar aquells en què havien de penedir-se i ser batejats. Per tant, només aquells que podrien fer les dues coses s'han afegit a la veritable església cristiana. Observi que els fidels va continuar en la doctrina dels apòstols. Aquestes pistes poden ajudar a entendre la diferència entre la veritable església i aquells que simplement pretenen ser l'església de Crist.

Què és l'Església?

La paraula del Nou Testament traduïda com "església" ve del terme grec traduït com "ekklesia", és a dir la Bíblia també ensenya que l'església representa el cos de Crist ", una crida a terme el muntatge.":

I ell és el cap del cos, l'església, que és el principi, el primogènit d'entre els morts, perquè en tot Ell tingui la preeminència. (Colossencs 1:18)

... Crist, pel bé del seu cos, que és l'església (Colossencs 1:24)

Per tant, en la nostra recerca de la veritable església, estem buscant un cos de creients fidels que han continuat amb la fe i els ensenyaments de Jesús i els seus apòstols originals. L'església és una "casa espiritual" (1 Pere 2: 5), i no es limita a una sola organització física o corporació llarg de la història.

El que és un veritable cristià?

Un veritable cristià és aquell que ha acceptat la crida de Jesús, adequadament penedit, batejat, i en realitat rebut l'Esperit Sant de Déu (Fets 2:38). Per descomptat, molts que no són veritables cristians afirmen que.

Observi també que l'apòstol Pau va escriure que el cristià té l'Esperit de Déu que habita dins d'ells i que conduirà un tipus diferent de vida que aquells que no ho fan:

Però vostè no està en la carn, sinó segons l'Esperit, si és que l'Esperit de Déu habita en vosaltres. Ara bé, si algú no té l'Esperit de Crist, no és d'ell.¹⁰ I si Crist està en vosaltres, el cos està mort a causa del pecat, mes l'esperit viu a causa de la justícia. 11 I si l'Esperit d'aquell que va aixecar Jesús d'entre els morts habita en vosaltres, el que va aixecar a Crist d'entre els morts també donarà vida als seus cossos mortals pel seu Esperit que habita en vosaltres.

Així que, germans, deutors som - no a la carn, per viure segons la carn,¹³ perquè si viviu d'acord amb la carn, morireu ;. però si per l'Esperit feu morir les obres del cos, viureu. ¹⁴ Perquè tots els que són guiats per l'Esperit de Déu, aquests són fills de Déu. (Romans 8: 9-14)

Els que en realitat no té l'Esperit de Déu són d'Ell.

Els cristians han d'estimar i mostrar l'amor, però no ser descobert pel món:

La religió pura i sense màcula davant de Déu el Pare és aquesta: visitar els orfes i les viudes en les seves tribulacions, i guardar-se sense taca del món. (Santiago 1:27)

L'apòstol Pere va escriure:

Vostè, per tant, estimats, ja que sap per endavant, guardeu, no sigui que també es cau de la vostra fermesa, no sigui que arrossegats per l'error dels

malvats; ¹⁸ però créixer en la gràcia i coneixement del nostre Senyor i Salvador Jesucrist. A ell la glòria ara i per sempre. Amén. (2 Pere 3: 17-18)

Canviar de vida a través de creixement espiritual és una part important de ser un veritable Cristià. A més, els veritables cristians s'adonen que la veritable fe s'ha "parlat en contra de tot el món" (Fets 28:22), els seus líders han estat objecte de denúncia d'altres "autoritats" religioses a causa de les seves ensenyances i d'educació (Fets 4: 1-21; 6: 9-14), i que els mateixos cristians real serà objecte de persecució (Joan 15:20).

L'Església de Déu finals evangelista Dibar Apartian va escriure:

Es necessita valor per ser un veritable cristià!

Els profetes de l'antiguitat eren homes de valor. Quan Déu li va dir a Josuè per començar la batalla per entrar a la Terra Promesa, Ell va ordenar: "Sigues fort i d'un bon valor" (Jos. 1: 6). .

Els apòstols eren també homes de valor, sobretot després que rebessin l'Esperit Sant de Déu. No va ser fàcil per a ells per predicar l'Evangeli enmig d'amenaques i persecucions contínues. Ells van haver de triar entre obeir Déu i obeir home - entre una entrada a la porta gran i l'estret. Se'ls va dir per les autoritats, "estrictament que paguen no ensenyar en aquest nom, però, aquí s'han omplert Jerusalem amb la vostra ensenyament i que la intenció de la sang d'aquest home sobre nosaltres" (Fets 05:28, RV). La resposta de Pere i els altres apòstols donaven era una de fe i valor: "Cal obeir Déu abans que als homes" (vers 29).

¿Es dóna compte de que algun dia pot ser que hagi de donar la mateixa resposta als qui us persegueixen?

Hebreus 11 és generalment conegut com el capítol de la fe. I parlar sobre la fe que fa. Totes les persones esmentades en els mateixos van viure per la fe, però que requereix molt valor. (Bona *notícia*, gener de 1981)

La veritable església cristiana ha existit des de la Pentecosta en Fets 2, com Jesús va dir que ho faria (Mateu 16:18; Apocalipsi 2 i 3).

No obstant això, només ha de trobar la veritable església cristiana no és suficient. Un també ha de ser personalment un veritable cristià:

Però set creadors de la paraula, i no sols oïdors, enganyaríeu a vosaltres mateixos. (Santiago 1:22)

Més aviat, busquin primer el Regne de Déu i la seva justícia, i totes aquestes coses us seran afegides. (Mateu 6:33)

Els veritables cristians tenen l'esperit de Déu, la pràctica de l'amor, sigui valent i llarga per al Regne de Déu. La veritable església cristiana continua ensenyant això i els altres aspectes de la fe original (Judes 3).

2. Signes Identificació de l'Església Veritable

Ara que hem vist que la veritable església ha de continuar, i mantenir la fe original, ara anem a veure alguns senyals específiques, pistes, i les doctrines que ajuden a identificar la veritable església.

Santificats en la veritat-la Paraula de Déu

Jesús va dir que el senyal que distingeix els veritables cristians era que estaven consagrats en la veritat:

Ells no són del món, com tampoc jo sóc del món. ¹⁷ Consagra'ls en la teva veritat. La seva paraula és veritat. ¹⁸ com tu m'has enviat al món, així jo els he enviat al món. ¹⁹ I per ells em consagro a mi mateix, perquè també ells siguin consagrats en la veritat. (Joan 17: 16-19)

Una veritable clau per distingir la veritable església cristiana de moltes de les falsificacions és com comès l'església veritable és la paraula de Déu. La majoria dels que professen a Crist són part de les esglésies que reben una part o gran part de la seva doctrina de fonts paganes i altres que estan en conflicte amb la paraula de Déu. Les religions humanes-ideat amb falsa humilitat no són de veritable valor espiritual (Colossencs 2:23).

Mentre que alguns prefereixen confiar en les seves emocions per determinar una església apropiada, la paraula de Déu estableix un estàndard-Déu és diferent:

La confiança en el Senyor amb tot el cor, I no et recolzis en la teva pròpia prudència. ⁶ en totes les seves formes reconèixer ell, i ell redreçarà teus senderes ⁷ No et savi en la teva pròpia opinió; El temor del Senyor i aparta't del mal. (Proverbis 3: 5-7)

El que és altiu d'ànim suscita conteses, però el que confia en el Senyor serà prosperat. ²⁶ Qui confia en el seu propi cor és un neci, però el que camina en saviesa serà lliurat. (Proverbis 28: 25-26)

És la veritat de la paraula de Déu que pot fer que els éssers humans espiritualment completa (2 Timoteu 3: 16-17).

Observi també el següent:

Per la paraula del Senyor és just, i tota la seva obra és feta amb fidelitat. (Salms 33: 4)

"Perquè jo, el Senyor, estimo la justícia ... Vaig a dirigir en veritat la seva obra, i faré amb ells un pacte etern. (Isaïes 61: 8)

L'obra de Déu es porta a terme a la veritat, i l'església que porta aquest treball en mans de Crist ha d'estar fent en veritat.

Els ministres de Déu són recomanats per "la paraula de veritat" (cf. 2 Corintis 6: 4-7), no per a la celebració de les tradicions dels homes que estan en conflicte amb Mark escriptura (7: 6-8; Mateu 15: 3-9). L'església cristiana molt fidel posa la paraula de Déu per sobre de les tradicions de la doctrina.

Igual que Pere i els altres Apòstols, els líders de l'església fidels cristians han d'estar disposats a predicar la veritat, fins i tot quan és impopular amb les autoritats governamentals o religioses (Fets 5: 27-32).

Quin és el nom bíblic de l'Església?

Una pista sobre la veritable església cristiana és el nom.

El nom bíblic predominant de la veritable Església en el Nou Testament es tradueix normalment com "Església de Déu" (Fets 20:28; 1 Corintis 1: 2; 10:32; 11: 16,22; 15: 9; 2 Corintis 1 : 1; Gàlates 1:13; 1 Tessalonicencs 2:14, 2 Tessalonicencs 1: 4; 1 Timoteu 3: 5,15).

Encara que alguns han suggerit que la "església catòlica" era el nom original, cal tenir en compte que la primera vegada que es creu que el terme "església catòlica" que han estat utilitzats no es referia a Roma. Va ser utilitzat en una carta de Ignasi d'Antioquia a l'Església de Déu a Esmirna. Es va dirigir específicament "a l'**Església de Déu ...: l'Església que està a Esmirna**, a Àsia" (*Carta d'Ignacio als d'Esmirna*, c 120 dC.). Grups com l'Esglésiade Déu *Contínua* (CCOG) són descendents de l'Església de Déu a Esmirna. I a diferència de les esglésies grecoromans, duem a terme a les mateixes ensenyaments relacionats amb la Pasqua, dissabte, mil·lenni, Déu, etc., que tenien els seus primers líders.

Al llarg de la història cristiana, la veritable església normalment ha utilitzat una versió de l'expressió "Església de Déu" (o "les esglésies de Crist», cf. Romans 16:16) encara que sovint amb una altra paraula amb ell (cf. 1 Corintis 1: 2; 1 Timoteu 3:15). Però l'Esperit de Déu, no és un nom, és el criteri veritables (1 Pere 2: 5).

Per tant, mer fet de tenir el nom correcte no és necessàriament una prova. No obstant això, no tenir el nom correcte tendiria a ser un factor de desqualificació:

Conec les teves obres. Mira, jo he posat davant teu una porta oberta que ningú no pot tancar; perquè encara que tens poca força, has guardat la meua paraula, i no has negat el meu nom ^{setembre} Mira, jo lliuro de la sinagoga de Satanàs, que diuen ser Jueus i no ho són, sinó que menteixen - .Mira, jo faré que vinguin i postren als teus peus, i reconeixin que jo t'he estimat. (Apocalipsi 3: 8-9)

Jesús va dir que la veritable església cristiana no nega el seu nom, es compon de Jueus 'espirituals', té una mica de potència, i manté la paraula de Crist. Però cal

notar que Jesús també estava clar que alguns dels que diuen ser fidels no hi hauria.

Per què el nom de "Església Contínua de Déu"?

Algunes de les esglésies del món han descobert el punt doctrinal de la veritat sobre el nom bíblic de l'Església. Alguns han adoptat almenys una part d'aquest nom i cridar-se a si mateixos "L'Església de Déu."

No obstant això, és adonar-se que un nom se suposa per transmetre el significat. I si les diverses "Esglésies de Déu" d'aquest món no estan reconeixent Déu com la seva regla, no són completament subjectes a ell ni a la seva paraula, no ho estan obeint, i no tenen moltes de les altres proves importants en aquest FULLET continuació, , tot i posseir el nom utilitzat en l'Escriptura, no són part de la veritable Església de Déu.

Això és consistent amb les advertències en la Bíblia que crida a aquestes persones mentiders que són part de la "sinagoga de Satanàs" (Apocalipsi 03:10), així com aquells sobre els falsos ministres que semblen transformar-se en "ministres de justícia" (2 Corintis 11: 14-15).

Dit això, a causa d'una sèrie d'organitzacions mundanes reivindicar el nom de la veritable Església - igual que milions de "cristians profesantes" han establert incorrectament demanda al nom de Jesucrist (Mateu 7: 21-23) -quan voler establir aquesta fase de la veritable Església de Déu, amb el propòsit de dur a terme l'activitat de Déu en aquesta terra, no vam ser capaços d'incorporar-lo com, simplement, "l'Església de Déu." com que no estava disponible, així com per mostrar la nostra connexió amb l'església des del principi (Fets 2), es va optar pel terme "Església Contínua de Déu."

Contendre ardentment i la Veritable Fe

Un signe molt important és que la veritable església cristiana té la fe original que es va lliurar als apòstols.

Notar un problema que l'apòstol Judes va trobar i el que li va dir als cristians fidels que fer al respecte:

Estimats, per la gran sol·licitud que tenia d'escriure-sobre la nostra comuna salvació, m'ha estat necessari escriure-us exhortándoos que contendáis ardentment per la fe que ha estat una vegada donada als sants. ⁴ Perquè alguns homes han entrat encobertament , que des d'abans havien estat destinats per a aquesta condemnaió, homes impius, que converteixen la gràcia del nostre Déu en llibertinatge, i neguen Déu l'únic sobirà, i al nostre Senyor Jesucrist. (Judes 3-4)

Judes va dir a uns dos grups. Aquells que per la fe original que ha estat una vegada donada als sants, i els que estaven tractant de canviar de forma inadequada. La veritable església cristiana té la fe lliurada. Una fe que és per continuar encara més que professen a Crist en el segle ²¹ realment no sé el que els cristians originals realitat cregut i practicat (vegeu també el nostre fullet gratuït, *Història Contínua de l'Església de Déu*).

Aquesta és una fe santa, mantenint l'amor de Déu, i mirant cap a la seva misericòrdia:

Però vosaltres, estimats, edificándoos sobre la vostra santíssima fe, orant en l'Esperit Sant, ²¹ manté en l'amor de Déu, esperant la misericòrdia de nostre Senyor Jesucrist per vida eterna. (Judes 20-21)

La Bíblia mostra que els veritables ministres han de predicar la paraula i suportar, no canviar, veritables doctrines bíbliques:

Predica la paraula! Insisteix a temps i fora de temps. Reprèn, amenaça, exhorta amb tota paciència i doctrina ³ Perquè vindrà temps quan no patiran la sana doctrina, sinó d'acord amb els seus propis desitjos, perquè tenen pruija de sentir, s'amuntegaran mestres ;. ⁴ i al seu torn, les orelles de la veritat, i es tornaran a les faules. ⁵ Però tu sé sobri en tot, suporta les afliccions, fes obra d'evangelista, compleix el teu ministeri. (2 Timoteu 4: 2-5)

Algunes de les doctrines fonamentals de l'església cristiana es troben en Hebreus 6: 1-3. Aquestes doctrines incloent el penediment, el baptisme, la imposició de mans, passant cap a la perfecció, la resurrecció dels morts judici, i etern van ser

ensenyats pels apòstols i els primers cristians, essencialment com se'ls ensenya l'Església *Contínua* de Déu.

Notar una cosa que Jesús va ensenyar sobre la porció de Filadèlfia de l'església:

... A ... l'església a Filadèlfia ... ⁸ ... tens poca força, has guardat la meua paraula, i no has negat el meu nom ... ¹¹ Mira, jo vinc aviat; Dependències el que tens, perquè ningú no et prengui la corona. (Apocalipsi 3: 7,8,11)

Jesús està ensenyant que cal tenir a les veritats bíbliques i no es deixin enganyar per altres que no tenen el mateix compromís amb la paraula de Déu. La veritable Església de Déu és aferrar-se a les veritats bíbliques, no acceptarà consells de l'església que van en contra de la veritable fe, ni es desanimi de fer la feina a causa dels homes. Al segle 21, és el romanent de la porció de Filadèlfia de la veritable església cristiana que fa d'aquest el millor (vegeu el capítol 4 per a alguns detalls).

Notar alguna cosa de l'apòstol Joan:

El que era des del principi, el que hem sentit, el que hem vist amb els nostres ulls, el que hem contemplat, i tocat amb les nostres mans fa al Verb de vida - ² la vida va ser manifestada, i l'hem vist, i donar testimoni, i us anunciem la vida eterna, la qual estava amb el Pare i se'ns ha manifestat - ³ el que hem vist i sentit, us ho anunciarà, perquè també vosaltres tingueu comunió amb nosaltres; i la nostra comunió veritablement és amb el Pare i amb el seu Fill. Jesucrist ⁴ a aquestes coses us escrivim, perquè el vostre goig sigui complert. (1 Joan 1: 1-4)

Observi que John va dir que ensenya el que ha après des del principi. La veritat no era canviar.

L'apòstol Joan va ensenyar a *respectar*, per continuar, en la doctrina de Crist:

Qualsevol que s'extravia, i no persevera en la doctrina de Crist, no té a Déu. El que roman en la doctrina de Crist té al Pare i al Fill. (2 Joan 9)

Un roman en la doctrina que en no canviar amb doctrines que contradiuen la Bíblia.

L'apòstol Joan també va informar sobre la diferència entre els fidels i els que s'afirma que és fidel;

Fillets, ja és l'últim temps; i com han sentit que l'anticrist ve, així ara han sorgit molts anticristos, pel que sabem que és l'última hora ¹⁹ Van sortir de nosaltres, però no eren de nosaltres .; perquè si haguessin estat de nosaltres, haurien romàs amb nosaltres; però van sortir perquè fos evident, que cap d'ells eren de nosaltres. (1 Joan 2: 18-19)

Observi que l'apòstol Joan va escriure que aquells que van ser fidels haurien seguit els seus ensenyaments i pràctiques, però aquells que eren anticristos no anava a continuar en aquestes pràctiques.

Si bé hi ha moltes pràctiques del cristianisme original que s'han perdut pels grecoromans, potser hauria de ser interrompre aquí que un dels canvis més antic documentat de les pràctiques i els ensenyaments de l'apòstol Joan té a veure amb la data i l'observança de la Pasqua . Aquest va ser un canvi que diverses esglésies grecoromanes van introduir a principis del segle 2° i va causar controvèrsia (Eusebio, *Història de l'Església*, Llibre V, capítols 23-24).

Es van negar a mantenir la Pasqua el 14 de Nisan com Jesús, l'apòstol Joan, i diversos altres líders de l'església fidels històricament van fer (la major part dels que es va negar el 14 va canviar a un diumenge). A principis del segle 2ⁿ, Església de Déu bisbe Policarpo d'Esmirna arribat a la conclusió que "molts" tenia "falsa doctrina" i es va referir a la seva fe com tocador / (*Carta de Policarpo als Filipencs*) sense valor.

A principis del segle 3, molts dels greco-romans van desenvolupar en el que l'Església de Déu bisbe Serapió d'Antioquia referit com un "confederació mentir" (*Epístola de Serapió a Caricus i Pòntic*).

Tot i que les esglésies greco-romans *afirmen* tant Policarpo i Serapió com la seva pròpia (i Serapió aparentment va ser succeït a Antioquia pels infidels líders grecoromans), la realitat és que ells (i aquells que fidelment associats amb

eclesiàsticament) porten a terme per a l'Església de Déu, i doctrines no grecoromana.

Encara que hi havia molts altres canvis per part de les esglésies infidels, els erudits generalment estan d'acord que l'Apòstol Joan mantenia la Pasqua el dia 14. Per tant, aquesta doctrina és una manera d'explicar fàcilment els que van escoltar les escriptures, dels que no van poder continuar en les pràctiques de l'apòstol Joan i els que amb ell. La data de la Pasqua canviat al diumenge va arribar a ser universalment decreta quan l'emperador pagà Constantí tard va forçar la situació. Constantí no era un veritable Cristià. Fins i tot quan no hi havia estat batejat en cap fe cristià professo, es va declarar un bisbe laic i va forçar la situació Diumenge de la Pasqua per a ser aprovat en el Concili de Nicea l'any 325 dC, quan Constantino va morir va ser enterrat en un tipus sol-déu de la tomba . Els que volien seguir sent fidels a la pràctica bíblica no li va fer cas o decret del seu Consell. També hi havia molts assassinats després de Nicea.

Al llarg de la història hi ha hagut dos grups bàsics, que va dur a terme la fe original, mentre que l'altre principal que pretenia, però no ho va fer.

Què hi ha de "successió apostòlica"? Prop del començament del segle 3, la Tertul·lià llavors romana de suport escriure en dos grups (d'Esmirna i romans) que afirmaven llaços amb els apòstols (de Tertul·lià *Liber de praescriptione haereticorum*. Capítol 32), però només un d'ells ha estat i continua sent fidel i l'altre no ho era. Un grup es va atribuir la successió de Roma, i l'altra que es va cobrar des Esmirna (a través de l'apòstol Joan a Policarpo a Traseas, etc.).

Pel que fa a la successió apostòlica va, pot ser important tenir en compte que no hi ha una instrucció en la Bíblia sobre la veritable Església que té un col·legi de cardenals, ni un pontifex maximus. Tots dos són restes de paganisme. D'acord amb l'*Enciclopèdia Catòlica*, el títol de *pontifex màxim* no va ser adoptada pels bisbes romans fins a finals del segle 4, mentre que el Col·legi Cardenalici no es va formar oficialment fins al segle 11. El que Roma fa ara perquè seleccioni el seu màxim líder, simplement no era part de la fe original.

Mentre que la Bíblia mostra que Déu tendeix a treballar a través d'un líder humà superior, aquest líder és aquell que ha estat ungit amb oli (2 Corintis 1:21; 1 Timoteu 4:14; 05:22; 2 Timoteu 1: 6) i que mostra els fruits que demostren que el lideratge (Mateu 7: 15-20; 1 Timoteu 3: 1-7). Potser s'ha d'esmentar que és l'única veritable Església de Déu que pot demostrar a través de registres contemporanis primers que va tenir successió directa dels apòstols originals. Fins i tot Jerome va observar que l'Apòstol Joan ordenat Policarpo d'Esmirna (de Jerome *D'Viris Illustribus*. Capítol 17). Els grecoromans tendeixen a dependre de finals dels anys "llegendes" de les seves afirmacions sobre Pere i els seus informes contradictoris sobre Linus i Clemente, a més d'haver canviat doctrines. Molts més detalls sobre la successió apostòlica i les creences de l'església cristiana original s'inclouen en el nostre fullet gratuït, *La Història Contínua de l'Església de Déu*.

L'Església de Déu coneixia la Bíblia des del temps de l'apòstol Joan

Quin líder Cristiano coneixien tots els llibres de la Bíblia des del temps es va escriure l'últim llibre del Nou Testament?

Bé, això seria lògicament ser l'apòstol Joan. No només és que creu que ha estat l'últim dels apòstols originals a morir, també es creu que han escrit els darrers llibres de la Bíblia, incloent el Llibre de la Revelació (Apocalipsi 1: 9-19).

Mentre que els apòstols originals estaven encara vius que podien proporcionar informació que els cristians necessitaven conèixer personalment i per escrit. Però cal notar que la intenció (cf. Isaïes 08:16) era que la Bíblia podria acabar sent suficient per als cristians a ser espiritualment complet:

Tota l'Escriptura és inspirada per Déu, i útil per a ensenyar, convèncer, corregir i instruir en justícia, ¹⁷ perquè l'home de Déu sigui perfecte, enterament preparat per a tota bona obra. (2 Timoteu 3: 16-17)

No ho faria l'església cristiana que realment basa les seves doctrines en les escriptures saber des del moment més d'hora possible (cf. Isaïes 08:16)? O caldria segles de consells de l'església-humanament convocat per debatre el problema ja que les esglésies grecoromanes han fet?

L'evidència històrica i Qüestions

Hi ha un antic document conegut com els *fragments de Harris* que diu que l'Apòstol Joan va passar "els cànons" a un deixeble seu anomenat Policarpo (també conegut com Policarpo d'Esmirna). Policarpo no era un Jueu (el seu nom en grec), i probablement va ser el gentil més influent en la veritable Església de Déu en el segle II. Va ser probablement el més influent veritable líder cristià del 135 dC (quan Jerusalem va perdre Judes, el seu últim jueva Bisbe / Pastor) fins a la seva mort un parell de dècades més tard.

Carta de Policarpo als Filipencs cita o al·ludeix als 27 llibres del Nou Testament (*Carta de Policarpo als Filipencs amb les Escripures del Nou Testament Anotacions. Trinitat Diari de Apologètica, juny de 2008*). En una carta al seu germà Onésimo, Melitón de Sardes (un successor de Policarpo) directament i indirectament llista dels 39 llibres de l'Antic Testament que a l'Església de Déu *Contínua* encara fem servir. I la llista de Melito no inclou cap dels anomenats llibres deuterocanònics que la romana i catòlica ortodoxa de l'est ara utilitzen.

També hi ha un document àrab que indica essencialment que els fidels cristians de Jerusalem a principis del segle 2nd tenien la totalitat o part del Nou Testament, però que els menys fidels professors de suport romanes de Crist no va fer i que es va basar en la no llibres, inspirada (Pines S. *els jueus cristians dels primers segles del cristianisme d'acord amb un nou origen*, 1966).

L'Església de Déu des del temps de l'apòstol Joan a Patmos (Apocalipsi 1: 9) d'Àsia Menor (finals del segle I) a través de Policarpo d'Esmirna (segle II) tenia tot el cànon de les Escripures. No obstant això, les esglésies grecoromanes van debatre els llibres des de fa segles, i sovint incloses les no canòniques en el seu Nou Testament. Va ser només després de consultar amb els d'Àsia Menor i Jerusalem

(incloent alguns a l'Església de Déu) que els grecoromans finalment van poder arribar a la correcta canòn del Nou Testament.

No seria la veritable església cristiana conèixer tot el canòn del seu primer principi?

Els protestants de reforma, que van arribar a través de Roma, no va finalitzar els seus canons fins al segle 16^è, que és també quan van començar, com havien depès de diferents llistes romans abans. Tampoc l'Església de Roma finalitzar completament el seu canòn fins que el Consell de Trento 16^{del} segle^{xx}. Aquests llibres acceptats en el Concili de Trento inclouen llibres de l'Antic Testament que els seus primers líders, com Jerome (un metge de la seva església), no es consideren per ser veritat escriptura. Tampoc ho fan els protestants actuals ni els que estem en la veritable Església de Déu acceptar-los com escriptura.

Per a més informació, la revista *Notícies de la Bíblia Profecia* de l'Església de Déu *Continua* publicar dos articles documentat el 2013 expliquen més detalls sobre la canonització d'escriptures. Aquestes revistes es poden trobar a la pàgina web www.ccog.org, sota la pestanya botó **Literatura**.

La veritable Església sap la veritat sobre la Trinitat

La veritable església cristiana sempre ha cregut en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant. Els primers cristians van entendre que la Bíblia ensenya el Pare (per exemple, Juan 6:27; Colossencs 2: 2) i fill (per exemple, Joan 20: 28-29; Colossencs 2: 2) eren éssers divins (Colossencs 2: 9), i que el Sant esperit era el poder de Déu que ve del Pare (per exemple, Mateo 10:20) i el Fill (Filipencs 1:19).

En 381 dC, els grecoromans va adoptar oficialment una visió diferent de la Trinitat (Romans 1:20; Colossencs 2: 9) pel que fa a la personalitat de l'Esperit. Encara que alguns Greco-romans creien en la "personalitat" de l'Esperit abans, la majoria dels quals com a mínim "a l'Est", d'acord amb *l'Enciclopèdia Catòlica*, no havia acceptat que ni la trinitat, fins i tot unes poques dècades abans. Aquest va ser un canvi doctrinal que la gran majoria de Greco-Romans acceptada. La doctrina de la trinitat també va ser executada per un edicte imperial de la persecució d'emperador Teodosi (que en essència també va decretar la qual es revisa la fe grecoromana com la fe de l'Imperi Romà).

La Veritable Església no ensenya anarquia-Es defensa la llei de Déu

En l'Antic Testament, estava escrit que les lleis de Déu serien un senyal entre ell i els fidels (Deuteronomi 6: 1-8). Mentre que alguns líders protestants ensenyen que els deu manaments van ser destruït, això no era la posició de Jesús, els seus apòstols, ni els primers cristians.

Jesús va advertir que serien plantades 'tares' (males herbes) entre els germans per l'enemic (Mateu 13: 37-40). Jesús va ensenyar que la infidelitat seria practicar el "abús" (Mateu 13:41), però més tard es suprimeixen (Mateu 13:42). Notar alguna cosa més que Jesús va ensenyar:

"No tot el que em diu: Senyor, Senyor, entrarà al Regne del cel, sinó el qui fa la voluntat del meu Pare del cel. 22 Molts em diran en aquell dia: Senyor, Senyor, ¿no profetitzat en el teu nom, fer fora dimonis en el teu nom, i fet moltes meravelles en el teu nom?"²³ i els diré: no us vaig conèixer;?! aparteu-vos de mi, executors de maldat" (Mateu 7: 21-23)

Jesús clarament ensenya que molts se li digui "Senyor" i fins i tot afirmen haver fet miracles en nom seu, sinó en que ell li diria als que ho feien, però practica "il·legalitat" per partir. Per tant, les profecies precises i exorcismes de dimonis, de si mateixos, no són els senyals que se centren en com grups no fidels a vegades en tenen.

L'Apòstol Pau va informar que el "misteri de la iniquitat" ja havia començat en el seu dia (2 Tessalonicencs 2: 7), i que les persones no han de ser enganyats "amb paraules buides" per aconseguir que desobeeixen (Efesis 5: 6). Que "misteri" es manifesta pel Greco-romans quan es tracta de molts aspectes de les lleis de Déu (que la raó que els envolta).

La veritable Església de Déu sosté la llei de Déu (1 Joan 5: 1-3). Ensenya que Déu va posar en les lleis de moviment, que si obeït, seria portar a la humanitat molt bé, incloent abundant benestar i una vida plena productiva.

La veritable Església de Déu proclama que la llei de Déu no està abolida, però ha estat "exaltat" i fet "honorable" (Isaïes 42:21) i ampliat per mitjà de Jesucrist (Mateu 5: 17-48).

La veritable Església de Déu ensenya el que la Bíblia ensenya:

La teva paraula és un llum als meus peus i llumenera al meu camí. (Salms 119: 105)

La meua llengua parlarà de la teua paraula, perquè tots els teus manaments són justícia. (Salms 119: 172)

La veritable església ensenya Deu Manament llei de Déu és una de les seves grans regals a la humanitat i que els seus manaments són justícia. Mantenint reflecteix l'amor. "Ara, el propòsit d'aquest manament és l'amor" (1 Timoteu 1: 5).

Mentre que algunes de les esglésies grecoromanes pretenen creure que, a través del seu acceptació del "cristianisme" militarista i altres doctrines anàrquiques, tenen, igual que els antics fariseus (Mateu 15: 3-9), fonamentades al voltant de la llei de Déu per acceptar les pràctiques i tradicions que li siguin contràries.

Joan Baptista (Lluc 03:14) i Jesús (Joan 18:36) ensenyar en contra de la participació militarista en aquesta edat. Tots els estudiosos reals s'adonen que els primers cristians no participaria en la guerra carnal. Església de Déu com a líders Melitó de Sardes va escriure en contra d'ella, mentre que Teòfil d'Antioquia va escriure en contra dels cristians, fins i tot veure els esports violents. *Continua* l'Església de Déu encara ensenya en contra de la participació militarista i veure esports violents intencionadament en aquesta edat.

Tot i que la participació militar va ser condemnat tan tardana com el segle 3 dC pel bisbe romà i Sant Hipòlit, dins d'un segle de la seva mort, les esglésies grecoromanes canviat en aquest punt. Més tard es van anar tan lluny com per oferir "remissió dels pecats" en virtut dels decrets del Papa Urbà II en 1095 AD als quals lluitar a les croades religioses en guerra.

Jesús va dir: "Déu és Esperit, i els que l'adoren han de fer-ho en esperit i en veritat" (Joan 04:24). No obstant això, grecoromans aprova l'ús de diversos ídols i

icones que veneren. Els Deu Manaments (Èxode 20: 4-6) i l'apòstol Joan (1 Joan 5:21) va advertir en contra que de la mateixa manera que Melitón de Sardes al segle 2n.

Tot i que el llibre d'Hebreus confirma que el setè dia és ordenat pels cristians (Hebreus 4: 1-9), la majoria dels que professen el cristianisme raó al seu voltant.

L'apòstol Pau va advertir que els ministres de Satanàs es enganyosament semblen transformar-se en "ministres de justícia" (2 Corintis 11: 14-15).

La història eclesiàstica, dins i fora de la Bíblia, mostra que els que ho van fer van tenir èxit en enganyar molts.

La Veritable Església va ser perseguida, però mai el perseguidor

Jesús i l'apòstol Pau ensenya que els veritables cristians serien perseguits (Mateu 5: 10-12; 10:23; 2 Timoteu 3:12). Si bé és cert que les esglésies grecoromanes s'enfronten persecucions en la seva història, es diferencien de la veritable església cristiana a que ells també eren sovint perseguidors físiques.

La no-militarista en les veritables Esglésies de Déu al llarg de la història mai s'han organitzat perseguidors físics (encara que heretges i apòstates que esvan identificar com a part d'ells podrien tenir).

La Bíblia ensenya que "Misteri Babilònia la Gran 'estava borratxo a la sang dels sants màrtirs (Apocalipsi 17: 4-5), que va ajudar a la causa. La Bíblia ensenya que els set pujols basat "Misteri Babilònia la Gran 'es va enredar amb els governs dels mons en una aliança profana que Déu condemna (cf. Apocalipsi 17: 1-9,18; 18: 1-10).

A causa de compromisos amb carnals líders romans i altres, les esglésies greco-romanes no només van aplicar diverses persecucions econòmics llarg de la història, també tenien veritables cristians assassinats per mantenir les mateixes pràctiques que Jesús i els seus seguidors originals tenien, com l'observança del dissabte (Fets 13: 13-15; 18: 4; Hebreus 4: 9), evitar les carns bíblicament impurs, i mantenint la Pasqua el dia 14.

Protestants " reformadors també a les persones que s'oposaven havia matat la pràctica no bíblica del baptisme infantil.

Els grecoromans també els cristians perseguits per la celebració de les doctrines bíbliques originals, com la veritat sobre la Trinitat, mantenint els dies sants bíblics, negar-se a acceptar ídols / icones / creus, oposant-se a vestit pagana del clergat grecoromans, considerant Roma representada final -temps Babilònia, l'ensenyament del regne de Déu, oposant-se a no bíblics 'sagraments', i l'ensenyament del regne mil·lenari de Jesucrist.

També pot ser d'interès assenyalar que en realitat hi ha 'profecies privades grecoromanes que ensenyen als grecoromans va a fer això una altra vegada en els últims temps.

La veritable Església de Déu sempre ha estat perseguit per aquells que deien estar fent el servei de Déu. Jesús va advertir sobre això en Joan 16: 2-4.

Adorns exteriors i Aparença

Historiadors de l'Església s'adonen que el clergat originals (diaques / ancians / ministres / preveres / bisbes / supervisors) no portaven el tipus de peces úniques que identifiquen com els que ara s'utilitza pel clergat romà i catòlica ortodoxa oriental.

Els líders cristians originals vestits com a persones normals. Jesús mateix va haver de ser assenyalat per Judes (Marc 14: 43-46), ja que no estava vestit de manera molt diferent que altres. Mentre que un espera d'un líder cristià de vestir apropiadament (cf. Mateu 22: 11-14), els primers líders no es vesteixen de manera molt diferent del públic en general.

El clergat grecoromanes sovint fan servir el tipus de roba que els sacerdots per al sol-déu Mitra portaven. Aquest tipus de vestit no va ser adoptada per la romana i ortodoxa oriental fins que van ser influenciats pel pagà emperador Constantí al segle 4 (que era seguidor de Mitra i fins i tot posar la imatge de Mitra en les monedes després de la seva suposada conversió).

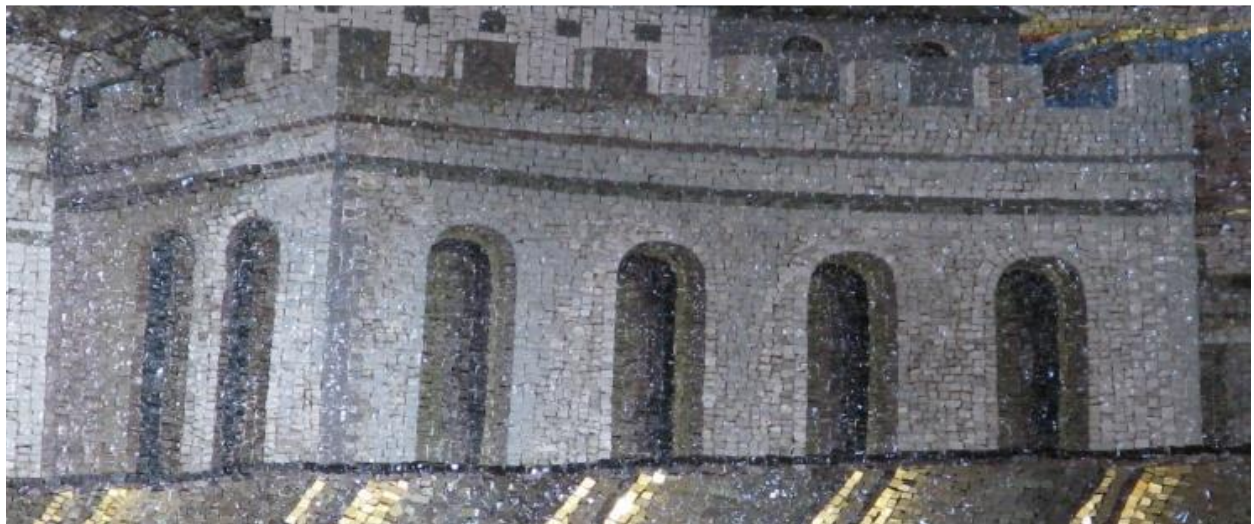
Què hi ha dels ministres protestants? Bé, alguns, com molts dels anglicans (Església d'Anglaterra), no portar el mateix tipus d'abillament com els grecoromans.

I altres? Doncs bé, el coll blanc que porten molts ministres no va venir de la Bíblia. Encara que es va informar el coll blanc invers moderna que va ser inventat al segle 19, s'ha afirmat que el sol sacerdots portaven alguna versió d'ells, almenys, tan llunyana com 1000 aC

El ministeri a les esglésies de Déu no porti el collar sacerdotal com molts dels greco-romans.

Què hi ha de edificis de l'església?

Sembla ser que la primera església cristiana construïda específicament es va construir a Jerusalem amb maons del temple jueu destruït en el 70 dC Aquí és un 4t representació mosaïc del segle de la mateixa:

Església de Déu al turó occidental de Jerusalem anomenat Mt. sió

L'edifici anterior es considera que s'han construït al segle 1r i tenien un aspecte similar a les sinagogues jueves en el temps. Tenia parapets de seguretat (Deuteronomi 22: 8), però no contenia creus, obeliscs, o agulles.

Creus no va aconseguir adoptada pel Greco-Romans durant almenys 150 anys després que Jesús va ser ressuscitat. Els termes sovint mal traduïdes al Nou Testament com "creu" i "crucifixió" en realitat vol dir "pol" i "empalament", respectivament, en l'original grec.

Campanars, com obeliscs, eren un símbol fàl·lic, així com un símbol per pagans déus solars. L'addició d'aquests símbols per a un edifici cristià seria apropiat que el poble de Déu (cf. Deuteronomi 12: 29-32). Els qui de veritat en l'Església de Déu no posen tals símbols en edificis.

El mateix és cert per a l'ús de gàrgoles en edificis de l'església greco-romanes. Gàrgoles es diu per espantar els mals esperits lluny de l'església. En la 12ª segle, el sant catòlic Bernat de Claravall era famós per parlar en contra d'ells com idolatria, però, molts edificis famosos (com la catedral catòlica de Notre Dame) tenen gàrgoles d'ells.

Si bé pot haver-hi un lloc per als llocs degudament adornats de culte (per exemple, 1 Reis 6), hi ha una història de ficció m'agradaria dir aquí. En una de les pel·lícules de "Indiana Jones", diverses persones estaven buscant la copa que Jesús suposadament va beure fora durant La seva última Pasqua (Lluc 22:20). Una escena mostrava una taula amb nombroses copes. També va mostrar diversos esquelets de gent que va venir i vam provar el mal de copa ja que, segons la pel·lícula, l'elecció de la copa equivocada i començar a sortir amb ella va resultar en la mort. El personatge principal, Indiana Jones, després de veure la selecció de copes, tant ornamentals i de ficció, va començar a recollir una aparició car un. A continuació, va declarar alguna cosa en el sentit de, "Jesús era un fuster i els seus deixebles eren pescadors. No hi ha manera Tenia una copa d'or de pedres precioses. "Per tant, Indiana Jones va deixar la tassa car. A continuació, va prendre la copa mirant més barata, que era la copa de la dreta segons la pel·lícula, i va viure.

El meu punt?

Tot i que la història d'Indiana Jones és ficció, en la vida real, algunes persones posen massa èmfasi en l'aspecte exterior dels edificis, presentacions de televisió, vestit, etc. Tant en l'Antic com el Nou Testament, Déu deixa clar que Ell no jutja per fora aparença com els humans (1 Samuel 16: 7; Mateu 7: 21-23, 23: 27-

28). L'apòstol Pau va deixar clar que tot i que va ser escollit per Déu (Fets 9: 10-18), que no era un bon orador en particular (2 Corintis 10:10). El mateix pot dir-se de Moisès (Èxode 4: 10-14) i Jeremies (Jeremies 1: 6). Pau, Moisès i Jeremies estan millor coneguts pels seus escrits.

Els cristians se'ls anima a dividir correctament la paraula de veritat (2 Timoteu 2:15) i es basen en els criteris de les escriptures (Joan 05:39), que són els criteris de Déu (cf. 2 Timoteu 3:16), i no l'aparença exterior (2 Corintis 10: 7-11), quan es tracta de determinar qui està dient la veritat amb fidelitat i que és la veritable església cristiana.

La Veritable Església predica el veritable evangeli del Regne de Déu

Jesús va venir a predicar l'Evangeli del Regne de Déu:

Jesús va venir a Galilea predicant la bona nova del Regne de Déu, ¹⁵ dient: El temps s'ha complert, i el regne de Déu és a prop: penediu-vos, i creieu en l'Evangeli. (Marc 1: 14-15, RV)

Jesús esperava que els seus seguidors a creure en l'evangeli del regne. Ell va parlar d'això en paràboles (per exemple, Mateu 13: 3-50; Marc 4: 2-12; Lluc 13: 20-21) ja que molts no estaven preparats per a comprendre els misteris del Regne de Déu en aquesta edat (Marc 4: 11; Mateu 13: 10-11).

Jesús va ensenyar que els seus seguidors estarien involucrats amb l'anunci de la Bona Nova del Regne, així:

I aquest evangeli del regne serà predicat a tot el món, per testimoni a totes les nacions, i llavors vindrà la fi. (Mateu 24:14)

Per tant, aneu i feu deixebles a totes les nacions, batejant-los en el nom del Pare i del Fill i de l'Esperit Sant, ²⁰ i ensenyant-los que guardin totes les coses que us he manat; i heus aquí jo estic amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món. (Mateu 28: 19-20)

La predicació de l'Evangeli del Regne de Déu al món com a testimoni vol dir que hem d'arribar a totes les nacions amb el missatge del Regne. I per als que poden

respondre que Déu crida (Joan 06:44), ens esforcem per ensenyar a continuació, tot el que Jesús va manar.

Després de la seva resurrecció, Jesús va ensenyar als seus deixebles sobre el Regne de Déu:

També es va presentar viu després d'haver patit moltes proves indubtables, aparegué durant quaranta dies i parlant-sobre el Regne de Déu. (Fets 1: 3)

Els apòstols van predicar més tard aquest mateix missatge de la vinguda del govern mundial del Regne de Déu (per exemple, Fets 19: 8), com encara ho fa l'Església *Contínua* de Déu. La predicació de l'evangeli del regne ha portat la persecució en el passat i també donarà lloc a una persecució que ve d'acord a nombroses escriptures (Mateu 24: 9-14; Marc 13: 10-13; cf. Lluc 21: 12-19; Daniel 11: 28-35).

El missatge veritable i original Evangeli és el que ha de ser ensenyat avui en dia:

Em meravello de que tan aviat hagueu abandonat al que us va cridar per la gràcia de Crist, per seguir un evangeli diferent, ⁷ que no és altra; però hi ha alguns que us pertorben i volen capgirar l'evangeli del Crist. ⁸ Però si encara nosaltres, o un àngel del cel, us anunciaré altre evangeli diferent del que us hem anunciat, sigui anatema. ⁹ A mesura que ens han dit abans, també ara ho repeteixo: Si algun us predica diferent evangeli diferent del que heu rebut, sigui anatema. ¹⁰ Doncs, ¿busco ara el favor dels homes, o Déu? O m'esforço per agradar als homes? Per si encara content homes, no seria servent de Crist. (Gàlates 1: 6-10)

Molts no ensenyar el missatge de la Bona Nova del Regne, ja que difereix de moltes tradicions i preferències dels homes. Jesús ve una altra vegada per pronunciar-se sobre la terra (cf. Lluc 19: 11-12; Mateu 06:10; Apocalipsi 5: 9-10; 20: 4-6) i portarà la recompensa pels seus sants amb Ell (Isaïes 40 : 10; 62:11).

Lamentablement, en lloc d'ensenyar el que Jesús va ensenyar sobre l'Evangeli del Regne, molts en lloc ensenyen principalment sobre la seva versió de la persona de Jesús (vegeu també el nostre fullet gratuït *L'Evangeli del Regne de Déu*). Alguns erròniament promouen la idea que la cooperació internacional donarà lloc a la pau i la prosperitat a la terra.

A més, molts estan dient a la gent a recórrer a una versió de 'Mary'-això també és un fals evangeli (Gàlates 1: 6-9). La Bíblia ens ensenya a adreçar-nos a Déu (Joel 2:13; Fets 26:20), i la història de l'església ens mostra que els primers cristians no es va tornar per ni veneren a la mare de Jesús Maria (vegeu també el fullet gratuït, *La Història Contínua de la Església de Déu*).

Va ser la veritable Església suposava que era gran?

L'Església Catòlica Romana és l'església més gran amb llaços reclamats al cristianisme. Tot i que de vegades es refereix a si mateixa com la "Església de Déu", és la seva prova de mida que és la veritable Església de Déu?

O podrien un petit grup i / o una col·lecció de grups relativament petits en realitat ser la continuació de la veritable església?

Al segle 21, seria la veritable església de Jesús ser menyspreat pel món o ser un jugador important altament involucrat en l'escena política del món?

Doncs bé, Jesús i els apòstols van ensenyar que la veritable església seria petit:

No tinguis por, petit ramat, perquè és la bona voluntat del Pare donar-los el regne. (Lluc 00:32)

També Isaïes clama fa a Israel: "Si és el nombre dels fills d'Israel com la sorra del mar, es guardarà el romanent ²⁸ Perquè ell acabarà l'obra i la escurçarà en justícia, perquè el Senyor farà un. obra curta sobre la terra (Romans 9: 27-28).

Així també, fins i tot en aquest temps ha quedat un romanent segons l'elecció de gràcia. (Romans 11: 5)

Jesús va ensenyar específicament que només uns pocs es trobaria el camí a la vida eterna en aquesta era com la majoria estaria d'anar pel camí ample que porta a la destrucció (Mateu 7: 13-14; 20:16). També va ensenyar que molts procuraran entrar, però no el troba (Lluc 13:24).

Si un cos molt petit de creients podria ser l'església veritable i més fidel, no té sentit que Déu actua principalment a través de relativament pocs durant l'era de l'església? La majoria dels cristians profesantes aparentment dubten d'aquest fet.

Com profetitzat, molts han passat per alt com treballa Déu (Zacaries 4: 6-9; Joan 6:44) i "menysprear el dia de les coses petites" (Zacaries 4:10).

Pot l'Església Veritable romandre en una ciutat?

Va ser la seu de la veritable església cristiana a romandre en una ciutat com Roma o Constantinoble? Diversos milions semblen pensar que sí.

No obstant això, segons l'apòstol Pau, que era impossible. Observi el que va escriure (un protestant i dues traduccions de les escriptures catòlics es mostren a continuació):

Perquè no **tenim aquí ciutat permanent**, sinó que busquem la per venir. (Hebreus 13:14, NVI)

Perquè **no tenim aquí ciutat permanent**: sinó que busquem la que encara ha de venir (Hebreus 13:14, Reims NT).

No hi ha ciutat permanent per a nosaltres aquí; estem buscant la que està per venir. (Hebreus 13:14, Bíblia de Jerusalem, BJ).

És evident que Pau està ensenyant que no hi hauria una ciutat permanent per als cristians, fins que la ciutat que ha de venir ("Nova Jerusalem" de Apocalipsi 21: 2). Per tant, Pablo està ensenyant que no hi ha ciutat humana, incloent Roma, la ciutat podria ser una seu permanent per als creients '.

D'acord amb el Nou Testament, la veritable doctrina (1 Timoteu 4:16; 2 Timoteu 3: 14-16; Gàlates 2: 5; Colossencs 1: 21-23; Judes 3; Fets 14: 21-22) i l'amor fraternal (Filadèlfia en el grec original, Hebreus 13: 1), no una ubicació geogràfica, se suposa que continuar. *Continua* l'Església de Déu ha continuat amb les doctrines apostòliques originals i s'esforça per practicar l'amor de Filadèlfia.

Vegem més a fons en el que Jesús va ensenyar el futur lideratge de l'església respecte a la ubicació:

i sereu odiosos a tots pel meu nom, però el qui es mantindrà ferm fins a la fi, aquest se salvarà ²³ I quan us persegueixin en aquesta ciutat, fugiu al'altra. (Mateu 10: 22-23, DRB) .

Se li universalment odiats per causa del meu nom; però el qui es mantindrà ferm fins a la fi se salvarà ²³ Si us persegueixin en una població, es refugien

en la següent .; i si us perseguiran en què, refugiar-se en un altre. En veritat us dic, que no acabareu de la tornada de les ciutats d'Israel abans que el Fill de l'home vingui. (Mateu 10: 22-23, BJ)

Els cristians han de perseverar i continuar en la fe. Jesús encara no ha arribat i tot el que els cristians s'han produït a Palestina haver estat perseguit per totes les ciutats d'aquesta regió geogràfica ja que Jesús va dir això (les Croades van ajudar a assegurar això). Per tant, Jesús es refereix òbviament a més ciutats que les que estan a la zona de Palestina. (Per "ciutats d'Israel" això inclou les tribus d'Israel que estaven dispersos per Santiago 1 :. 1 i no només els de la zona comunament anomenat Israel o Palestina per als cristians a refugiar-se a)

Per tant, en base al que ensenya Jesús i l'apòstol Pau, les esglésies que reclamen una ciutat permanent amb la successió apostòlica per prop de 2.000 anys no podia la veritable església cristiana. No obstant això, ja que la història demostra que la seu de la veritable Església de Déu ha canviat al llarg dels segles, des d'un principi a Jerusalem (Fets 2) per possiblement a Antioquia (Fets 11:26) a Efes, Esmirna a Europa (diverses ciutats) a diversos llocs a Amèrica del Nord, això és un senyal que un grup tal com l'Església de Déu *Contínua* (que es basa actualment en la regió cinc ciutats de Califòrnia) podria ser la veritable església cristiana.

Per tant, aquesta falta d'una "ciutat permanent" és també una "prova" que elimina l'anomenada 'seus apostòliques' d'aquestes esglésies que reclamen la continuïtat de molts segles a Roma, Antioquia, Jerusalem, Alexandria, Constantinoble, i en altres llocs.

Potser també cal esmentar que la Bíblia condemna específicament la 'gran ciutat' que s'assenta sobre set turons (Apocalipsi 17: 9, 18). Roma i Constantinoble es considera que són les ciutats de set hilled- ', mentre que la regió de cinc ciutats de Califòrnia no és.

L'observança del dissabte s'ensenyava i era continuar

Encara que la majoria dels que professen el cristianisme acte com el diumenge és el dia de descans per als cristians, el que s'ensenya enlloc de la Bíblia. Diumenge, sí, va entrar al món cristià professo a través de compromisos amb les autoritats governamentals i els pagans pagà déu-sol culte.

L'Antic Testament ensenya que el setè dia dissabte era un senyal entre Déu i el seu poble (Èxode 31: 13-18).

Però què passa amb el Nou Testament? El Nou Testament mostra clarament que Jesús (Lluc 4:16, 21; 6: 6; 13:10), així com els Apòstols i els fidels (Fets 13: 13-15, 42-44; 17: 1-4; 18 : 4; Hebreus 4: 9-11) va mantenir el setè dia de repòs (que es diu el dissabte a calendaris en anglès).

Encara que alguns diuen que aquest dia de repòs va ser canviat i no estava destinat a seguir sent per als cristians, observi el que el mateix Nou Testament ensenya realment (amb una protestant i dues traduccions catòliques es mostren a continuació):

Queda, per tant, un repòs per al poble de Déu; ¹⁰ per a qualsevol persona que entra en repòs, ell mateix ha reposat de les seves obres, com Déu de les seves ¹¹ **Fem, per tant, fem tot el possible per entrar en aquest repòs** „ **perquè ningú caigui en semblant exemple de desobediència** (Hebreus 4: 9-11, Nova Versió Internacional).

Té que encara pot, per tant, un setè dia de descans reservat per al poble de Déu, ¹⁰ ja que per entrar al lloc de descans és per descansar després del seu treball, com Déu després de la seva. ¹¹ **Fem, doncs, seguir endavant per entrar en aquest lloc de descans, o alguns de vostès podrien copiar aquest exemple de negativa a creure i ser perdut** (Hebreus 4: 9-11, BJ).

Per tant no es deixa un sabbatisme per al poble de Déu ¹⁰ Perquè el que ha entrat en el seu repòs, també el mateix descansava reposat de les seves obres, com Déu de les seves ¹¹ **Afanyem, doncs, entrar en aquell repòs .; no fos cas que algú caigui en el mateix exemple d'incredulitat** (Hebreus 4: 9-11, l'original i veritable Reims Nou Testament de Anno Domini **1582**).

La història demostra que l'observança del dissabte es va mantenir al llarg de la història, malgrat les condemnes per les autoritats imperials i els consells dels homes. Dissabte de manteniment de la propagació de l'església original en Jerusalem Àsia Menor, Àfrica, Europa i Àsia en els segles dC guardar el dissabte està documentat que s'han produït al llarg dels segles i va arribar als hemisferis occidental no més tard de la dècada de 1600.

Només una església que va continuar guardar el dissabte fins al segle ²¹ podria ser la veritable església per al poble de Déu d'acord amb el Nou Testament (Hebreus 4: 4 mostra aquest descans de dissabte està relacionat amb el setè dia).

Una de les raons que molts avui dia no entenen el que la Bíblia ensenya sobre això és que alguns traductors han traduït malament intencionadament el *sabbatismos* terme grec (σαββατισμός) que es troben en Hebreus 4: 9. El protestant RV i NVI tradueixen malament que igual que la versió modificada del Nou Testament de Reims, també coneguda com la *versió Challoner* (canviat al segle ¹⁸). Els tres tradueixen malament la paraula com 'resta', mentre que hi ha un terme diferent grega (transcrit com *katapausin*), traduït com "descans" en el Nou Testament. *Sabbatismos* clarament es refereix a un "repòs sagrat" i erudits honestos seran tots admetre que . A causa de que de les traduccions, la majoria avui en dia no s'adonen que el setè dia se li va prohibir específicament per als cristians en el Nou Testament.

Els Dies Sants i pla de salvació de Déu

En Gènesi 1:14, Déu diu que Ell va fer certes llums (com el sol i la lluna) que marquen els dies festius religiosos / festivals (traducció *Paraula de Déu*), però, pocs que diuen que Jesús mantenir-los.

Les festes de Déu i santes convocacions estan recollits en la Bíblia en el capítol 23 del llibre de Levític. Ells són el setè dia de repòs, la Pasqua, els Dies de Pans sense Llevat, Pentecosta, la festa de les trompetes, el Dia de l'Expiació, la Festa dels Tabernacles, i l'últim gran dia. Mentre que molts moderns cridarien ells "jueva", el fet és que Jesús, els seus deixebles, i els seus primers seguidors fidels els van mantenir. Per tant, es mantenen per aquells al'Església de Déu *Contínua*. Aquests Dies Sants bíblics apunten cap a la primera i la segona vinguda de Jesús i ajuden a mostrar el pla de salvació de Déu.

Molts moderns es sorprendria al adonar-se que els primers cristians esperaven que gairebé tots els que alguna vegada va viure serien salvats i ser part del regne etern de Déu. Fins i tot els primers partidaris grecoromanes com Ireneu de Lió, Orígens d'Alexandria, Gregori de Nissa, i Ambrosio de Milà van ensenyar almenys parts d'aquesta doctrina.

Part de la raó per la qual aquesta doctrina s'ha "perdut" era que cada vegada menys dels greco-romans es mantingui adequadament els dies sants bíblics, sobretot després que van canviar la Pasqua al segle 2n. Gairebé tots els dies sagrats van ser condemnades pel bisbe ortodox Joan Crisòstom, l'emperador Teodosi (va declarar la pena de mort per a aquells que s'atreveixen segueixi mantenint la data bíblica de la Pasqua), així com ho va fer el Consell de Laodicea a la fi del segle abril . Declaracions, així com persecucions, per l'emperador pagà Constantí a principis d'aquest segle, com "Anem a continuació, no tenim res en comú amb la multitud jueva detestable", també van exercir un paper.

Una altra raó per la pèrdua de coneixement del pla de salvació va ser la condemna de origenismo en els segles 5 i 6 de. Mentre Orígens tenia molts defectes (fins i tot en els seus enteniments salvació), que inclou en els seus ensenyaments una oportunitat de salvació per als que no s'ha guardat o malvats

incorregibles en aquesta edat. La doctrina catòlica del purgatori sembla haver estat adoptat com una alternativa no-bíblica en algun moment després origenismo va ser condemnat (encara que els ortodoxos orientals i protestants no accepten el purgatori).

Tradicionalment, l'Església de Roma i les esglésies protestants han tendit a ensenyar que ara és l'únic dia de la salvació i que no tot guardat en aquesta edat es crema eternament a l'Hades / infern (tot i que amb els actuals moviments ecumènics i interreligiosos passant això pot canviar). Els ortodoxos orientals han tingut durant molt de temps reserves al respecte, i han declarat que Déu podria estalviar gran part de la resta de la humanitat en el moment del judici del tron blanc (cf. Apocalipsi 20: 11-13), però no està segur (Florovsky G. *les últimes coses i els últims esdeveniments*. C. 1979. Missioner Fullet # E95h Protecció Santa Església ortodoxa russa. dels Àngels). Part de la raó de la manca de certesa ortodoxa és que no guarden realment els dies sants bíblics ni entenen el veritable significat que tenen per als cristians. Dies Sants d'imatge ajuda de Déu plans de Déu per a la humanitat.

Nosaltres, a l'Església de Déu *Continua* mantenim els mateixos dies sants bíblics com Jesús, els seus deixebles, i els seus fidels seguidors com l'Església Gentil-àrea de líders Déu Policarpo d'Esmirna i Melitón de Sardes va mantenir.

Mantenir els dies sants bíblics recorda als cristians veritables de veritable pla de salvació i la gràcia de Déu. *Continua* l'Església de Déu entén com cada un dels dies sants amb empat en el pla de salvació de Déu (vegeu també el nostre fullet gratuït *¿Ha d'observar les festes de Déu o de festa demoníques?*)

La Bíblia ensenya clarament que Jesucrist era l'anyell pasqual sacrificat per nosaltres i que anem a mantenir aquesta festa amb pa sense llevat (1 Corintis 5: 7-8). Els dies dels pans sense llevat imatge ajuda que estem a fi d'intentar posar el pecat i la hipocresia de les nostres vides (cf. Mateu 16: 6-12; 23:28).

Fins i tot les esglésies grecoromanes reconeixen que Pentecosta, també coneguda com la festa de les setmanes (Levític 23: 15-16) i el dia de les primícies (Nombre 28:26) en l'Antic Testament, tenia significat cristià. La idea dels cristians com primícies es confirma en el Nou Testament (Santiago 1:18). A l'antic Israel, hi va haver una menor collita a la primavera i una major collita a la tardor. La primavera Sant el dia de la Pentecosta, quan s'entén correctament, ajuda a la imatge que Déu només està trucant a alguns ara per a la salvació (Joan 6:44; 1 Corintis 01:26; Romans 11:15) amb una collita més gran que ve després (Joan 7: 37- 38).

En general, les esglésies grecoromans no guarden els dies sants bíblics que es produeixen a la tardor. Si ho fessin, podrien adonar-se que la millor festa de les trompetes imatges procedents intervencions de càstig de Déu sobre la terra i el retorn de Jesucrist a través de les set trompetes de l'Apocalipsi capítols 8 i 9 i 11: 15-19. Mentre que les esglésies grecoromanes generalment d'acord en què les trompetes en Apocalipsi tenen a veure amb aquests assumptes (alguns veuen aquestes trompetes com al·legòrica), no veuen cap raó per observar la Festa de les Trompetes bíblica.

L'endemà de la caiguda sant és el dia de l'expiació. En l'Antic Testament, aquest dia va incloure una cerimònia en la qual el boc a Azazel va ser enviat al desert (Levític 16: 1-10), mentre que els cristians van veure aquest enviament del boc a Azazel de distància imatges del temps durant el mil·lenni, quan Satanàs serà lligat per mil anys en el pou sense fons (Apocalipsi 20: 1-4). Això vol dir que no serà capaç de temptar i enganyar durant aquest temps.

La festa dels Tabernacles Representa l'abundància espiritual i material que es produirà durant el regne mil·lenari de Jesucrist quan la gent seguirà les lleis de Déu, i sense enganys de Satanàs (Apocalipsi 20: 1-6). Això està en contrast amb el que està succeint ara en un món enganyat per Satanàs (Apocalipsi 12: 9). Engany satànic és part de per què la majoria dels que professen el cristianisme han estat enganyats per les falses ministres (2 Corintis 11: 14-15).

L'últim dels dies sants bíblics (Levític 23: 36b) es refereix sovint en cercles Església de Déu com l'últim gran dia. Note el que Jesús va ensenyar a ell:

En l'últim dia, el gran dia de la festa, Jesús es va posar dret i va alçar la veu, dient: "Si algú té set, que vingui a mi;. ³⁸ Els qui creuen en mi, com diu l'Escriptura, del seu interior correran rius d'aigua viva ". (Joan 7: 37-38)

És amb el compliment de l'últim gran dia que tots els que no han tingut una oportunitat de salvació realment va a tenir aquesta oportunitat, i gairebé tots acceptaran l'oferta.

Gairebé tots els éssers humans que han existit es guardaran!

La veritat bíblica és que, a causa de l'amor de Déu, Jesús va venir a morir per tots:

Perquè tant va estimar Déu el món que ha donat el seu Fill únic perquè tot aquell que en ell creu, no es perdi, sinó que tinguin vida eterna. ¹⁷ Déu no ha enviat el seu Fill al món per condemnar el món, sinó perquè el món per mitjà d'ell salvar-se. (Joan 3: 16-17)

El mateix va fer el Déu d'amor enviar al seu Fill a morir per un parent pocs o el món?

Protestants, que sovint citen Joan 3:16, tendeixen a ensenyar que el món *podria* ser salvat, sinó que la gran majoria que hagi existit mai patirà en el turment per sempre. És que el tipus de pla de salvació que un Déu que tot ho sap i és l'amor li ha passat? ¿Dóna suport a la Bíblia la idea que tothom pot ser salvat ara? Si no és així, és això just?

Ja que Déu és tot coneixement i tota poderosa i és amor (1 Joan 4: 8,16), hauria Déu més predestinat que va viure sempre al turment etern?

No.

Certament Déu és prou bo tenir un pla que realment funciona.

Romans 9: 14-15 diu:

"Què, doncs, direm? Que hi ha injustícia en Déu? Per descomptat que no! ¹⁵ Perquè Ell diu a Moisès:" Hauré misericòrdia del que jo tingui misericòrdia, i em compadeceré del que jo em compadeixi. "

Sabem que Déu va escollir part d'Israel en l'Antic Testament per a la salvació en aquesta època, i pocs, si n'hi ha, altres. Si això és tot, ¿com és que l'amor?

La Bíblia ensenya que molts han estat engegats intencionadament en aquesta edat (Joan 12: 37-40). Aquells que van ser engegats en aquesta edat encara tenen una oportunitat (cf. Joan 09:41; Isaïes 42: 16-18). Cal notar també:

Més faré una obra meravellosa entre aquest poble ... ²⁴ Aquests també que va cometre un error en esperit vindrà a la comprensió, i els que es queixava aprendran doctrina. (Isaïes 29: 14,24)

No hi ha accepció de Déu (Romans 2:11). Hi haurà una oportunitat per a tots com "tots els confins de la terra veuran la salvació del nostre Déu" (Isaïes 52:10).

Només hi ha un nom sota el cel pel qual els éssers humans poden ser fora de perill (Fets 4:12) i que és Jesucrist (Fets 4:10). Atès que la majoria de la humanitat mai ha sentit la veritat sobre Jesús, i "tota carn veurà la salvació de Déu" (Lluc 3: 6), hi haurà una oportunitat perquè tots assoleixin la salvació (Isaïes 52:10, 56: 1) - ja sigui en aquesta edat o l'edat per venir (cf. Mateu 12: 31-32; Lluc 13: 29-30). Aquest futur edat ve després de la segona resurrecció (com els veritables cristians en el moment són criats en la primera resurrecció per Apocalipsi 20: 5-6) i inclou el temps del judici del tron blanc (Apocalipsi 20: 11-12). Isaïes (Isaïes 65:20), així com la romana i ortodoxa catòlica Sant Ireneu, ensenya que aquesta edat en particular a venir seria al voltant de cent anys.

El Nou Testament mostra que l'apòstol Pau va observar dies sants bíblics (per exemple, Fets 18:21, 20: 6,16, 27: 9; 1 Corintis 5: 7-8). Pau va condemnar la incorporació de pràctiques paganes amb les celebracions bíblics (1 Corintis 10: 20-23). Pau mateix va declarar a prop del final de la seva vida que guardava totes les pràctiques Jueus necessari per mantenir (Fets 28: 17-19). Això hauria hagut d'incloure tots els dies sagrats esmentats en Levític 23.

Per regla general, les esglésies grecoromans no segueixen l'advertència de l'apòstol Pau als imitar com ell imitava a Crist (1 Corintis 11: 1), i que no mantenen tots els dies sants bíblics.

En canvi, les esglésies grecoromanes tendeixen a mantenir dies dedicats a diverses deïtats paganes (Saturn, Mithras, Pa, Ishtar, la Diana, strenua, Janus, etc.) "reenvasament" amb adorns exteriors afirmaven ser cristians. Els fets de la història demostren que els primers cristians veritables no celebrar el Nadal, el diumenge, Sant Valentí, Pasqua, l'Ascensió de Maria, etc.

Faria el veritable compromís de l'església cristiana amb el paganisme? Si no és així, ¿per què la majoria pensa que els grups comprometedores representen el veritable cristianisme? Serien els anomenats grups cristians seguir les pràctiques del que van fer Jesús i els Apòstols?

Per descomptat, no els Greco-Romà-protestants. Tampoc altres grups com l'Església de Jesucrist dels Sants dels Darrers Dies (que s'han afegit altres llibres de la Bíblia), els Baptistes (que diuen que van precedir la Reforma, però, comparteixen una gran quantitat de doctrines herètiques amb els protestants), els Jueus messiànics (que ensenyen les tradicions dels homes similars als de Jesús condemnat a Marc 7: 6-13), i els testimonis de Jehovà (que neguen la deïtat de Jesucrist).

És només els grups sabadista Església de Déu que mantenen als Dies Sants que poden començar a reclamar amb raó per contendre per la fe original i, possiblement, ser considerats "cristians" de Filadèlfia en aquest moment.

Resisteix i condemna els moviments ecumènics i interreligiosos

Molts líders religiosos i polítics al segle 21 estan promovent els moviments ecumènics i interreligiosos. El moviment ecumènic tracta de considerar que tots professes credos cristians són iguals davant Déu, però, la Bíblia adverteix sobre els falsos ministres (2 Corintis 11: 14-15) i una falsa fe "Misteri Babilònia" que involucra als líders polítics del món (Apocalipsi 17 : 1-9). Jesús no va venir a portar la unitat internacional en aquesta edat, però la divisió (Lluc 00:51). Els cristians han de fugir de la Babilònia profetitzada (Zacaries 2; 6-7; Apocalipsi 18: 4) i ser tacats pel món (Santiago 1:27).

Cada vegada més líders també estan promovent l'ecumenisme, incloent-hi una unitat interconfessional, que essencialment intenta donar a entendre que totes les religions són iguals davant Déu. Aquesta és una mentida flagrant, ja que és només a través del nom de Jesús que qualsevol pot ser llevat (Fets 4: 10-12). Comprometre doctrines, etc., amb l'objectiu de la unitat és enganyós i incorrecte: *Maleït el qui fa l'obra del Senyor amb engany* (Jeremies 48:10).

Els promotors de la unitat ecumènica / inter-religiosa no semblen adonar-se que tant l'Antic com el Nou Testament ensenyen que la veritable unitat de la fe no es produeix fins després del retorn de Jesús:

fins que tots arribem a la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, a un home perfecte, a la mida de l'alçada de la plenitud de Crist. (Efesis 4:13)

"Canta i alegra't, filla de Sió; perquè he aquí, jo vinc, i moraré enmig de tu," diu el Senyor. ¹¹ "Moltes nacions s'uniran al Senyor en aquell dia, i seran una meu poble. i viuré enmig teu Llavors sabran que el Senyor de l'm'ha enviat a tu ¹² i el Senyor prendrà possessió de Judà, la seva heretat a la terra santa, i escollirà de nou a Jerusalem (Zacaries 2 ...: 10-12)

Noti que no és una veritable fe:

Hi ha un sol cos i un sol Esperit, com vau ser també cridats en una mateixa esperança de la vostra vocació; Maig 1 sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, juny ¹ sol Déu i Pare de tots, que està sobre tots, i per tots, i en tots vosaltres. (Efesis 4: 4-6)

Que una sola fe és la veritable Església de Déu la fe cristiana, no algun perill, interreligiós, ecumènic, barreja de Babilònia (Apocalipsi 17) que Jesús va a destruir (cf. Apocalipsi 19).

Pel que fa a la veritable unitat dels cristians, la Bíblia mostra que no hi haurà divisions a l'Església de Déu (cf. Apocalipsi 2 i 3) fins que Jesús torni.

Tot i que a l'Església de Déu *Contínua* creiem que s'ha d'relacions cordials entre tots el més possible (cf. Romans 00:18), això no vol dir que considerem que totes les religions com a equivalents a la veritable Església de Déu, el veritable fe

cristiana. També seguim l'exemple de Jesús i denunciarem aquells que confien més en la tradició que la Bíblia (Marc 7: 9-13).

Signes, proves i pistes

En resum, aquí hi ha una llista dels signes, proves i indicis que ajuden a identificar la veritable església cristiana, ja que:

1. Posa la paraula de Déu per sobre de les tradicions dels homes i per tant no ha afegit doctrines que s'oposen a la Bíblia (cf. Mateu 15: 3- 9).

2. Utilitza el nom bíblic "Església de Déu" (per exemple, Fets 20:28; 1 Timoteu 3: 5).

3. sosté eficaçment per la fe original (Judes 3), fins i tot sota amenaces de persecució (per exemple, Fets 5: 27-32).

4. té les seves doctrines bíbliques llarg de la història (cf. 1 Joan 2: 6).

5. Manté la Pasqua el 14 de Nisan (Levític 23: 5; Mateu 26:18).

6. Ha conegut el que els llibres eren part de la Bíblia des del temps de l'apòstol Joan (cf. 2 Timoteu 3: 16-17; Apocalipsi 1: 9-19; 22: 18-19; Isaïes 08:16).

7. Ensenya la veritat sobre la Trinitat (Romans 1:20; Colossencs 2: 2,9).

8. Ensenya i manté les lleis amoroses de Déu (1 Joan 2: 4).

9. S'oposa a la participació en la guerra carnal en aquest món (Joan 18:36; Lucas 03:14).

10. ¿Ha estat el perseguit, però mai el perseguidor física (Joan 15: 20-21; cf. 18:36).

11. no ha adoptat les aparences exteriors de paganisme en termes de vestit o edificis (vegeu Deuteronomi 12: 29-30) eclesiàstica.

12. predica l'evangeli complet del regne (Mateu 24:14; 28: 19-20).

13. És un "petit ramat" (Lluc 00:32; Romans 11: 5; cf. Apocalipsi 14: 1-9).

14. remunta la seva ubicació física a través de múltiples ciutats de plom (Hebreus 13:14) i les set esglésies de Apocalipsi capítols 2 i 3.

15. El signe de dissabte bíblic (Èxode 31:13; Hebreus 4: 9).

16. Comprèn el pla de Déu de la salvació a través de Jesucrist com s'il·lustra a través dels Dies Sants (1 Corintis 5: 7-8; Santiago 1:18)

17. Ensenya en contra de l'observació de les festes paganes (1 Corintis 10: 20-22).

18. No s'alinearà amb el temps de la fi Babilònia ecumènica (Apocalipsi 13: 4-10; 18: 4)

Només una Església sabadista del grup Déu compleix tots aquests criteris. Les esglésies grecoromana no entenen realment Déu o el pla de Déu ni representen la veritable església cristiana.

3. Què va passar durant temps del Nou Testament?

A banda d'aquest paràgraf inicial en lletra cursiva i l'últim paràgraf en cursiva, aquest capítol va ser escrit per l'ex Església de Déu finals escriptor Dr. Herman Hoeh i va ser publicat el 1985. El Dr. Hoeh dona la seva opinió sobre el que ha passat a la veritable església cristiana en temps del Nou Testament i l'ascens de les esglésies infidels sovint citant la RV.

Crist va dir, "edificaré la meua església" (Mateu 16:18). Ho va fer construir - una Església, l'encàrrec de predicar i publicar el seu Evangeli - el missatge que ell va portar de Déu - a tot el món.

Però què trobem avui? Centenars de diferents esglésies i en desacord, totes fundades per homes, cadascun professen ensenyar la veritat, però, contradient i no estar d'acord amb tots els altres.

L'Església a la profecia

Mentre que la majoria de la gent avui en dia suposen que la veritable Església va ser ràpidament a créixer gran, per convertir-se en una poderosa organització,

exercint una poderosa influència en el món, fent d'aquest un món millor, convertint-se en la influència estabilitzadora de la civilització del món, en realitat Crist va fundar la seva Església sense tal fi. En la seva oració final per a la seva església, un, Jesús va pregar:

. "Jo prego per ells; no prego pel món ... Pare sant, té cura en el teu nom als que m'has donat, perquè siguin u, així com nosaltres ... Jo els he donat la teva paraula, i el món dels ha odiat perquè no són del món, com tampoc jo sóc del món. no demano que els treguis del món, sinó que els guardis del mal. no són de del món, com tampoc jo sóc del món "(Joan 17: 9-16).

Els de la seva Església es descriuen com estranys i estrangers en aquest món - ambaixadors de Crist - que és aliè a aquest món - però, mai ser del món.

Aquesta veritable Església de Déu anava a ser perseguit - dispersa. "Si a mi m'han perseguit, també us perseguiran a vosaltres", va dir Jesús als seus deixebles (Joan 15:20). "Tots els que volen viure piadosament en Crist Jesús patiran persecució" (II Timoteu 3:12).

A la nit, Jesús va ser capturat per ser crucificat, Ell va dir: "Està escrit: Mataré el pastor, i les ovelles seran dispersades" (Marc 14:27). Després d'Ell, el Pastor, va ser crucificat, la "ovella" - La seva Església - arribés a ser dispersada.

Anteriorment, aquesta mateixa nit, Jesús havia dit als seus deixebles: "Vostès seran dispersats" (Joan 16:32).

Aquesta persecució i la dispersió van començar d'hora. Actes Avís 8: 1: ". En aquell moment hi va haver una gran persecució contra l'església que estava a Jerusalem, i tots van ser escampats per les terres de Judea i de Samaria, llevat dels apòstols"

Enlloc hi ha cap profecia que l'única veritable Església ha de ser gran i potent, exercint influència en aquest món. Més aviat, Jesús el va cridar el "petit ramat" (Lluc 00:32). Menyspreats, perseguits, dispersos pel món - separar-nos del món ...

Vostè no ha llegit gran part de la història d'aquesta Església. Fins i tot els historiadors mai han sabut on buscar la veritable Església - per als que no saben el que és l'Església veritable.

Àmplia majoria enganyat

D'altra banda, en el món, totes les profecies van predir l'apostasia, l'engany i la divisió.

Jesús va predir el primer cas de venir sobre el món - gran decepció - culminant, en els nostres dies, ara just per davant, en la gran tribulació.

"Mireu," El dit, "no us deixeu enganyar perquè vindran molts en el meu nom, dient: Jo sóc el Crist, i enganyaran molta gent." (Mateu 24: 4-5, versió autoritzada).

Observi acuradament: No va ser dels pocs que anaven a ser enganyat, però la majoria. Va ser dels pocs que no es convertien en cristians!

Jesús es va descriure a aquesta mateixa condició quan va dir: "és ampla la porta i espaiós el camí que porta a la perdició, i molts són els que entren per ella, perquè estreta és la porta i dur el camí que condueix a la vida, i. són pocs els que la troben "(Mateu 7: 13-14).

Això no és el que el món creu, oi? Probablement això no és el que ha sentit i arribar a assumir. Però és el que va dir Crist. Com enganyat a aquest món s'ha tornat!

Satanàs és descrit en la Bíblia com el déu d'aquest món. Ell apareix, no com un dimoni, sinó com un déu - com un àngel de llum. I en Apocalipsi 12: 9, es llegeix de "Satanàs, el qui enganya el món sencer."

Sí, el molts vindrien en nom de Jesús, proclamant que Jesús és el Crist - sí, predicant a Crist al món. I, però, sense adonar-se'n, enganyant al món.

Apòstols sabia el que passaria

Els apòstols, designats directament pel mateix Jesucrist, va advertir a l'església sobre la sortida de la fe que començaria a produir-se al final del seu ministeri.

Tot just 20 anys després de la crucifixió de Jesús, l'apòstol Pau, en una de les seves primeres cartes inspirades, va advertir cristians a no deixar-se enganyar per la falsa predicació o per cartes falses pretenen ser dels apòstols: "Ningú us enganyi en cap manera ; per aquest dia [el moment de la intervenció de Déu en els assumptes humans, quan Jesucrist tornarà a governar les nacions] no vindrà sense que abans vingui l'apostasia primer "(II Tessalonicencs 2: 3).

En Fets 20: 29-30, el mestre dels gentils explica com començaria l'apostasia. Va reunir a la gent gran (ministres) de l'Església d'Efes per lliurar un missatge final pel que fa a la seva responsabilitat sobre les congregacions locals. "Perquè," va dir Paul, "Jo sé que després de la meva partida, vindran llops ferotges entre vosaltres que no planyeran el ramat. I de vosaltres sortiran homes que parlin coses perverses." Per què? "Per arrossegar els deixebles darrere seu". Per obtenir un seguiment personal per si mateixos. Per iniciar noves denominacions!

Com es contagia el ple significat d'aquests dos versos? Els ancians o ministres es van reunir especialment perquè, immediatament després que Paul deixaria Efes, que arribaria dins de les congregacions locals falsos ministres, llops amb pell d'ovella, que fan presa dels cristians. I fins i tot dels que ja són ancians a les congregacions de l'església alguns volen pervertir la doctrina de Jesús per assegurar un següent per si mateixos.

En instruint l'evangelista Timoteu, Pau li va donar instruccions per a "reprèn, amenaça, exhorta amb tota paciència i doctrina Per vindrà temps quan no patiran la sana doctrina, sinó d'acord amb els seus propis desitjos." - Amb ganes de fer el que vulguin - "... s'amuntegaran mestres" - encoratjar als ministres que prediquin el que volen sentir - "i s'apartaran les orelles de la veritat, i es tornaran a les faules" (II Timoteu 4: 2 -4). Això va ser en els dies dels apòstols i evangelistes. Molts dels que va tenir comunió en les congregacions locals de l'Església primitiva, després de dues generacions, no patiran la sana doctrina, perquè en realitat no havien penedit i per tant mai havien rebut l'Esperit Sant. Ells followed teachers que, pel bé de diners, va agradar als seus desitjos mitjançant la predicació faules - les faules atractius de la mística i el culte al sol que s'està sumit l'Imperi Romà.

Quan Pau va escriure la seva segona carta als Tessalonicencs gentils nascuts, se'ls va instruir sobre el "misteri de la iniquitat" que "Doth ja està en acció" (II Tessalonicencs 2: 7, AV). Avís: Els ensenyaments de la il·legalitat eren a la feina en els dies de Pau. El món romà era ple de religions de misteri que es deriva dels antics misteris de culte al sol.

Molts d'ells van trobar que en incloure el nom de Jesús els seus seguidors van augmentar.

Jude va haver d'incloure en la seva carta l'avertiment que tots els cristians han de "contendre ardentment per la fe que ha estat una vegada donada als sants.

Perquè alguns homes han entrat encobertament, els que des d'abans havien estat destinats per a aquesta condemna, homes impius, que converteixen la gràcia del nostre Déu en llibertinatge i neguen l'únic Senyor Déu i al nostre Senyor Jesucrist Aquestes són persones sensuais, que causen divisions, no tenen l'Esperit "(Jude 3-4, 19). Ells ensenyen la penitència, no penediment.

Jude diu que aquests predicadors van separar els seus seguidors des del cos de creients.

En el moment en que Joan va escriure les seves epístoles, ell tenia aquesta nota trista per incloure sobre els quals al principi entrat encobertament: "Van sortir de nosaltres, però no eren de nosaltres, perquè si haguessin estat de nosaltres, haurien romàs amb nosaltres; però van sortir perquè fos evident, que cap d'ells eren de nosaltres "(I Joan 02:19).

Malgrat aquests nombrosos impostors, anomenats gnòstics, va sortir de la veritable Església, dibuix als deixebles darrere d'ells, el seu següent no va durar més d'uns pocs segles.

Hi va haver, però, una apostasia encara més perillosa que es va infiltrar en la veritable Església.

Els veritables cristians expulsats

Pedro va advertir a les esglésies que molts serien induïts a error. Hi va haver també falsos mestres entre els cristians que portarien heretgies ", i molts seguiran les seves dissolucions, per causa dels quals el camí de la veritat serà blasfemat" (II Pere 2: 2).

Les cartes de Pau es van torçar per donar un altre sentit del que es preveia (II Pere 3: 15-16). Però en lloc de deixar les congregacions locals i formant les seves pròpies sectes, com altres ho han fet en un primer moment, aquests falsos predicadors van romandre dins de les congregacions i aviat van començar a expulsar els cristians veritables.

En la carta de sant Joan a Gayo, llegim: ". Li vaig escriure a l'església, però Diótrefes, al qual li agrada tenir el primer lloc entre ells, no rep nosaltres tant, si jo fos, recordaré les obres el que fa parlotejant contra nosaltres amb paraules malignes. i no content amb això, ell mateix no rep els germans, i prohibeix els que desitgin, i els expulsa de l'església "(III Joan 9-10).

Els veritables cristians, els únics que componen la veritable Església, estaven sent expulsats de la congregació, organitzats visibles!

Aquests van ser els escampats dels quals Joan va dir: "Per tant, el món no ens reconeix" (I Joan 3: 1).

El nom de pila es correrà a distància per líders que van lliscar en la comunió de l'Església de Déu, va capturar les congregacions locals i, en el nom de Crist, enganyat als molts en següent "les seves falses ensenyaments com si fos l'Evangeli de Crist. (Hoeh H. Per què tantes denominacions. Revista Good News, maig de 1985)

Per a més informació sobre les separacions entre els veritables cristians i altres que no eren veritablement fidel, consulteu el nostre fullet "La Història Contínua de l'Església de Déu."

4. Què Església de Déu és el més fidel?

Des de l'Església de Déu és la veritable església cristiana, són tots aquests grups de la mateixa? Hi ha desenes de grups que diuen ser l'Església de Déu (incloent, fins i tot, l'Església de Roma) i molts d'ells que diu representar millor el romanent de Filadèlfia de l'Església de Déu.

Com s'ha de dur a decidir quin d'ells? Hi ha proves, indicis i senyals per ajudar-lo?

És cert que hi ha.

I mentre que Déu crida a les persones (Joan 06:44), Ell també els dona la capacitat de prendre decisions. I l'elecció de l'Església drete de Déu és molt important. Això és una cosa que he après de l'experiència.

alguns avantpassats

En la meua adolescència, em vaig adonar que el veritable nom de l'Església veritable era "Església de Déu", així com algunes de les altres proves, pistes, i signes d'aquest fullet. A les poques setmanes de sortir de casa dels meus pares, em va passar a veure un fulletó que apareix a la ubicació d'un servei "Església de Déu", que va tenir lloc dissabte.

Per tant, que dissabte vaig assistir al que creia que seria una veritable Església de servei a Déu. En el seu lloc, després d'aproximadament possiblement el 100^è vegada que el pastor va dir "Jesús" a vana repetició (sense sentit), em vaig adonar que això no era possible que l'Església bíblica i veritable de Déu (cf. Mateu 6: 7), pel que va sortir del servei.

A partir de llavors, em vaig adonar que era important per a recollir la "Església de Déu" correcta a la comunió i suport.

Després d'aprendre més sobre el tema de les Esglésies en els capítols 2 i 3 de la Revelació, també a la conclusió que l'Església més propi de Déu estaria lligat a l'Església de Déu de Filadèlfia que es descriu en Apocalipsi 3: 7-13.

Somnis de Filadèlfia i Creences

Diversos teòlegs han sostingut que la posició que les esglésies esmentades en els tres primers capítols de Apocalipsi representats no només les esglésies reals, sinó també un esquema de set "èpoques" de la història de la veritable Església des del temps de l'apòstol Joan a la devolució de Jesucrist. El més fidel d'aquestes esglésies al final, d'acord amb les paraules de Jesús, era la part de Filadèlfia.

L'era de Filadèlfia va ser creguda per algun per haver començat en 1933 sota la direcció humana del mort Herbert W. Armstrong (per a més detalls sobre la història, si us plau veure el fullet gratuït *La Història Contínua de l'Església de Déu*) i que va acabar a prop del seu predomini al moment de la seva mort el 1986. d'acord amb la Bíblia, però, un romanent d'aquesta església Filadèlfia encara cal que hi hagi fins al final de l'era de l'església (cf. Hebreus 13: 1; Apocalipsi 3: 10-11).

La formació de l'Església de Déu Radial (que més tard va passar a anomenar-se l'Església de Déu Universal) i el començament de l'era de Filadèlfia de l'Església de Déu va ser precedida per un somni proclamació de dues parts que Herbert Armstrong creu que Déu li va donar a la seva dona i que va ser confirmat posteriorment (L'autobiografia *d'Herbert W. Armstrong*, 1973, pp. 187,193-194). Ell creu que ha complert així el que seria la primera part d'aquest somni (HW Armstrong. Germans i la lletra company de treball 28 novembre 1956).

De la mateixa manera, la formació de l'Església *Contínua* de Déu va ser precedida per dos somnis (a Bob Thiel i un altre per Fesilafai FISO Leaana) que van ser confirmats posteriorment. També estem complint amb la segona part de la proclama de la son Loma Armstrong. Cap altre grup COG cert que pretengui conduir el romanent de la porció de Filadèlfia de la COG ha fet aquestes afirmacions, malgrat el fet que els somnis es va comprometre a ser un regal de l'Esperit en els últims dies per Fets 2: 17-18 (per . detalls, veure *Història Contínua de l'Església de Déu*) Molts laodiceanos actuar com els antics saduceus i no acceptarà el funcionament de Déu (Marc 12: 23-32).

En el seu article de 1979 d'octubre de *Pura Veritat* titulat *7 Proves de la veritable Església de Déu*, el mort Herbert W. Armstrong apareix set proves que se sentia la porció de Filadèlfia de la veritable Església de Déu tindria. Aquests sabent inclòs / ensenyament 1) Qui i què és Déu?, 2) El Govern de Déu i la Creació de Sant i el caràcter just, 3) Qui i què és l'home?, 4) La veritat sobre Israel, 5) El Veritable Evangeli, 6) Què i per què l'Església?, i 7) la prioritat de l'ensenyament del Regne del Regne de Déu. Ell sentia que la, llavors, tothom Església de Déu va tenir tot això. Nosaltres, a l'Església de Déu *Contínua* fem així.

Específicament en relació amb aquells a qui ensenyem:

- 1) El punt de vista que els primers cristians tenien a la Trinitat,
- 2) El govern de Déu (jeràrquica amb el Pare com més alt d'autoritat i opera sota les seves lleis d'amor) i el seu objectiu de desenvolupar un caràcter just (Romans 5: 4; Mateu 05:48) amb l'ajuda doctrinal del seu ministeri (Efesis 4: 11-16),
- 3) Que Déu els éssers humans creats intencionadament físicament (Gènesi 2: 7), i que als que crida (Joan 06:44) poden arribar a ser espirituals (1 Corintis 15: 45-48) en la família de Déu (Efesis 3: 14-19) ,

4) La identitat de l'Israel modern i la forma en què es relaciona amb la profecia (cf. Gènesi 48, 49; 1 Reis 12: 19-20; Santiago 1: 1; Jeremies 30: 7; Daniel 11:39),

5) Evangeli de Crist del regne (Marc 1: 14-15; Fets 1: 1-3),

6) Que l'església fa el treball de Déu (Mateu 24:14; 28: 19-20; Joan 6:29; Apocalipsi 3: 7-13; 1 Corintis 12: 1-31; 16: 9; 2 Corintis 6: 14-18; Efesis 5: 25-32) en veritat (Salm 33: 4; Isaïes 61: 8; Joan 17:17; 2 Timoteu 2:15),

7) L'adequada prioritat de l'anunci de la Bona Nova del Regne en el món com un testimoni (Mateu 24:14) i el mil·lenni que ve aviat (Apocalipsi 20: 4), mentre que l'ensenyament deixebles totes les coses que Jesús va manar (Mateu 28:19 -20).

Nota: Després de la mort d'Herbert Armstrong, el seu successor humana va entrar en l'apostasia i va renunciar a la major part de l'única Església de Déu doctrines. La veritable església va continuar fins que l'organització esquerra i moltes altres organitzacions han format des de llavors. L'apostasia ha succeït des de temps del Nou Testament (per exemple, 1 Joan 2: 18-19) i és una raó per la traçant veritable història de l'església cristiana pot ser difícil.

Mentre que molts grups Església de Déu tenen líders que diuen la majoria o la totalitat d'aquests set punts, gairebé tots han fracassat a la pràctica realment els punts 2, 6 i 7 d'Herbert Armstrong, i no han entès alguns dels altres. Com a mínim un grup que creu que és un líder en 6 i 7 anteriors, conscient i intencionada, ha fet que l'anunci amb materials que sabia contenia errors doctrinals que no eren la veritat. Aquesta voluntat de difondre un missatge fals mostra que no estan conduint la fase final de l'obra de Déu, l'obra de Déu ha de ser feta amb fidelitat pel Salm 33: 4. El Senyor li va dir: "Vaig a dirigir el seu treball en la veritat" (Isaïes

61: 8), i aquells que, sabent publicar i distribuir errors doctrinals, òbviament, no estan acceptant la direcció del Senyor.

Molts altres punts de grups de descompte 6 i 7. No obstant això, aquí també és una cosa que Herbert W. Armstrong va escriure relacionat amb els punts 6 i 7 parts de punt:

En Mateu 28: 19-20, l'ordre de Déu està 1) anar a predicar l'Evangeli (comparar amb la versió de Marc, les mateixes paraules de Jesús, Marc 16:15); 2) batejar els que es penedeixen i creuen; després d'això, 3) ensenyant-los a guardar els manaments "(Autobiografia d'*Herbert W. Armstrong*, pàg. 523).

Propòsit de l'Església, 1) proclamant la vinguda del Regne de Déu al món i 2) alimentar el ramat.

El "solitari" - "individu cristià", que vol pujar al regne d'alguna altra manera que per Crist i el seu camí a través de la seva Església - no està sent entrenat en MANERA DE CRIST DE FORMACIÓ, per governar i regnar amb Crist en el seu regne! (*Misteri de les Edats*, p.270).

Herbert Armstrong també va ensenyar: "amb instal·lacions modernes per a la comunicació de masses - la impremta, la ràdio, la televisió, fins i tot el telèfon pel qual un pot arribar a una altra en qualsevol part del món en qüestió de minuts o menys - pot arribar a més persones, amb molt, que tots els primers apòstols del segle combinats "(7 proves de la veritable Església de Déu, Part 6. la Pura Veritat, agost de 1979).

Nosaltres, a l'Església *Contínua* de Déu estem utilitzant 21 mètodes del segle XXI per a la comunicació massiva, incloent la impremta, la

ràdio, la televisió YouTube, el telèfon, i per descomptat l'Internet, que pot ser fins i tot més ràpid que les formes de comunicació de masses que Herbert Armstrong fa servir . Hem arribat a diversos milions de persones amb la bona nova del regne i tenen el tipus d'anunci i profètics veritats que Jesús va dir hauria de ser el criteri per saber la veritat de la fals en Mateu 7: 15-18.

En termes de veritats doctrinals, Herbert Armstrong va escriure: "Almenys 18 veritats bàsiques i essencials han estat restaurats a la veritable Església, ja que" l'any 1933 (*misteri de l'Edat*, 1985). Totes aquestes "veritats" són restaurats a la *Declaració Oficial de les Creences de l'Església de Déu Contínua* (disponible en línia en www.ccog.org). Aquest no és el cas per a la majoria (si no tots) dels grups dels seus líders van ser una vegada part de l'antiga Església de Déu. D'altra banda, la majoria que diuen creure en elles ni tan sols utilitzen la llista que el mort Herbert W. Armstrong va donar realment (veure el seu sermó titulat *Missió de l'Església Filadèlfia Era*, donada 17 desembre 1983), però en canvi es basen en una llista preparada després la seva mort per un líder que no s'aferren als ensenyaments de Filadèlfia (Déu va restaurar aquestes 18 veritats :? Com estàs agraït per ells *tot el món Notícies* 25 agost 1986).

Jesús va advertir als de Filadèlfia "reforç el que tens, perquè ningú no et prengui la teva corona" (Apocalipsi 3:11), i això podria semblar que incloure *les veritats doctrinals* que es van restaurar a la part de Filadèlfia de l'Església de Déu. La Bíblia també adverteix que les persones que semblen ser creients es "s'aparten" de la veritat i al mateix temps que ha succeït en el passat, es tornaran a ocórrer en el futur (cf. Daniel 11: 30-35; 1 Timoteu 4: 1). Alguns dels que una vegada va dir ser de Filadèlfia no s'han mantingut fermes en què l'ensenyament sigui.

La majoria dels grups amb líders un cop part de l'antiga Església de Déu no han disposat la proclamació pública del Regne de Déu al món com el seu veritable màxima prioritat (Mateu 24:14; 28:19), no entenen completament la totalitat de la veritats restaurat, i no han valorat la veritat prou; Per tant, han demostrat que no són els posseïdors del que s'ha anomenat el "mantell de Philadelphia" (autoritat de lideratge). El grup amb aquest mantell també està representada per la "dona" de Apocalipsi 12: 14-17.

El llibre d'Hebreus ensenya:

Romanguí l'amor fraternal. (Hebreus 13: 1)

Per què portar que fins aquí? A causa de que la paraula traduïda com "amor fraternal" és la versió grega de la paraula *Filadèlfia*. Filadèlfia anava a continuar, fins i tot en aquesta època de Laodicea, així com estar present (fins a cert punt) al llarg de la història de l'Església de Déu. Filadèlfia són persones que tenen cura profundament. Filadèlfia es preocupen pels pobres i els no assolits.

Note dues característiques de l'església veritablement fidel que l'apòstol Pau va escriure sobre:

... La casa de Déu, que és l'església del Déu vivent, columna i baluard de la veritat. (1 Timoteu 3:15)

Procura amb diligència presentar-te a Déu aprovat, com obrer que no té de què avergonyir-se, que fa servir bé la paraula de veritat. (2 Timoteu 2:15)

El romanent fidel de Filadèlfia, la "dona" de Apocalipsi 12: 14-16, és el grup que sempre s'esforça per dividir correctament (discernir) la paraula de veritat i és el pilar i fonament de la veritat. La raó per la qual vaig haver de deixar el meu anterior Església de Déu és l'organització que li havien trencat repetidament promeses i també conscient i intencionada, va continuar enviant informació impresa que sabien que no era veritat (cf. Jeremies 48:10; Salm 33: 4 ; Salm 101: 6-7; Isaïes 61: 8), que es detalla en altres llocs (per exemple www.cogwriter.com). Per tant, això em va convèncer que ja no podien representar millor el romanent de Filadèlfia de l'Església de Déu i no podien ser

usats per Déu (cf. Isaïes 61: 8; Salm 101: 7) per dirigir l'esforç per complir Mateu 24:14 , etc. per això era necessari que l'Església *Contínua* de Déu a la forma.

Pel que fa a la columna i fonament de la veritat va, l'Església *Contínua* de Déu té més profunditat i els detalls sobre la història de l'Església primitiva de Déu que qualsevol altre grup de l'Església de Déu. Estem construït sobre el fonament de Jesucrist, els apòstols i els profetes (Efesis 2:20). Ensenyem més del que els primers seguidors de Jesús ensenya que qualsevol altre grup de l'Església de Déu. També ens hem esforçat per ensenyarà totes les coses que Jesús mana en els nostres sermons i en els mitjans de comunicació (cf. Mateu 28: 19-20). També dediquem una quantitat significativa dels nostres ingressos als pobres (Gàlates 2:10). A més, les nostres explicacions són profètics en més profunditat, i són més bíblics, que qualsevol altra Església coneguda del grup de Déu (veure 2 Pere 1:19).

Què sobre la profecia?

És important profecia?

Certament.

En el primer sermó registrat, el que va succeir després d'un miracle (Fets 2: 1-11), l'Apòstol Pere lligat esdeveniments de notícies a la profecia bíblica (Fets 2: 14-40). En part perquè les persones estaven al corrent dels esdeveniments que Pere va discutir, molta atenció prestada i milers van ser convertits (Fets 2:41).

Mentre que els miracles no va precedir a la majoria dels altres sermons registrats en el Nou Testament, els oradors van tractar de vincular esdeveniments a la profecia i altres parts de la Bíblia per arribar millor al seu públic (per exemple, Fets 17: 22-31).

Pot ser important tenir en compte que el primer missatge que es registra que Jesús va predicar (la bona nova del regne en Marc 1:14) i l'últim missatge de Jesús

va donar (el Llibre de la Revelació) van ser profètiques. Diversos missatges que ha donat (per exemple, Mateu 24, Lucas 21) van ser lligats als pròxims esdeveniments mundials.

La profecia és un senyal per als creients:

Per tant, les llengües són un senyal, no per als creients sinó per als incrèduls, però la profecia és un senyal, no als incrèduls, sinó per als creients. (1 Corintis 14:22, Bíblia d'Anglès)

Per tant, les llengües són per senyal, no als creients, sinó als incrèduls; però la profecia, no als incrèduls, sinó per als que creuen (1 Corintis 14:22, NVI)

La Bíblia mostra que hi hauria diferents tipus de llengües (1 Corintis 00:28), i els nostres traductors voluntaris i altres membres de l'Església de Déu *Contínua* ajudar a omplir aquest. Però cal notar que profetitzar, que inclou adequadament explicar la profecia, se suposa que és un senyal per als que creuen. Nosaltres, a l'Església de Déu *Contínua* entenem i explicar millor molts aspectes de la profecia que altres grups del COG.

Vol dir això que la profecia és la característica més important de la veritable Església? No, l'amor és (cf. 1 Corintis 13: 1,8).

No obstant això, la recerca de l'amor també està vinculat amb la profecia en la Bíblia (1 Corintis 14: 1). Els qui de veritat que té l'amor de la veritat podrem salvar d'alguns esdeveniments profetizados segons 2 Tessalonicencs 2: 9-12.

Avui dia, els canvis socials massius estan duent a terme. Molts d'ells estan profetitzat en la Bíblia. Tot i que potser entre un quart i un terç de tota la Bíblia és

profètica, la majoria dels grups simplement no entenen que la veritat sobre diverses profecies clau en la Bíblia - profecies clau que Jesús va instar els seus seguidors a l'extrem d'entendre (per exemple Mateu 24:15; Marc 13:14).

Alguns, tot i que afirmen creure en la Bíblia, ja sigui amb descompte o passar per alt la profecia. Però això no se suposa que és el cas per als veritables cristians:

"Mira la figuera i els altres arbres. ³⁰ Quan ja broten, veient-ho, sabeu per vosaltres mateixos que l'estiu és a prop. ³¹ Així també vosaltres, quan veureu que succeeix tot això, sapigau que el regne de Déu és pròxim. ³² de cert us dic que aquesta generació no passarà fins que tot això esdevingui. ³³ el cel i la terra passaran, però les meves paraules no passaran.

"I mireu per vosaltres, que els vostres cors no es carreguin de golafreria i embriaguesa i dels afanys d'aquesta vida, i vinga aquell Dia de cop i volta sobre vosaltres. ³⁵ Perquè vindrà com un parany sobre tots els que habiten sobre la faç de la terra sencera. ³⁶ Vetlleu, doncs, i "tot temps pregant que sigueu tinguts per dignes d'escapar de totes aquestes coses que han de succeir, i estar en peu davant del Fill de l'home. (Lluc 21: 29-36)

Noti que Jesús va ensenyar que els seus seguidors sempre hauran de prestar atenció als esdeveniments i profecies relacionades amb el seu retorn. Jesús va dir als seus seguidors en diverses ocasions per observar els esdeveniments mundials que complirien la profecia en altres escriptures com Mateu 24:42, 25:13; Marc 13: 9,33,34,35,37, i Apocalipsi 3: 3. Jesús espera que els seus seguidors vegin.

Jesús també va ensenyar que l'Esperit Sant, "l'Esperit de veritat," seria ajudar els fidels a comprendre tota la veritat, incloent els profètics:

Encara tinc moltes coses que dir-vos, però no podeu suportar. No obstant això, quan ... l'Esperit de veritat, ha arribat, {} que us guiarà a tota la veritat; ... Li dirà el que vindrà. (Joan 16: 12-13)

Tenir l'Esperit Sant i adequadament ser guiats per l'Esperit Sant ens ajuda a entendre la profecia.

La Bíblia també ensenya:

No apaguin l'Esperit. No menyspreïn les profecies. (1 Tessalonicencs 5: 19-20)

No obstant això, molts, incloent aquells en els diferents grups d'Església de Déu, no semblen creure que l'Esperit de Déu està treballant actualment profèticament ara. Molts d'ells també tendeixen a menysprear les profecies bíbliques i, sovint, la seva explicació (s) adequat.

Actualment en aquesta terra, Déu té el seu fidel i veritables servidors que estan proclamant correctament les advertències dels últims temps profètics que han d'anar endavant ara.

La Bíblia ensenya:

Certament, **el Senyor no fa res sense que reveli el seu secret als seus servents, els profetes.** ⁸ Un lleó ha rugit! Qui no temerà? El Senyor Déu ha parlat! Qui si no pot profetitzar? (Amos 3: 7-8).

Tot i això, així com els ensenyaments del Nou Testament sobre profetes (per exemple, Fets 2: 17-20; Efesis 4:11; 1 Corintis 14), més 21 Església del segle XXI dels grups de Déu no creuen que hi ha actualment cap profetes i mal mal interpretar elements clau de l'hora de finalització profecia bíblica.

D'altra banda, tots menys un de l'Església dels grups de Déu (CCOG és l'única excepció) que no acceptar que Déu té almenys un avui profeta, han escoltat

individus suposadament profètics que han ensenyat clarament errors profètics i doctrinals, per tant, eren / són falsos profetes.

Continua l'Església de Déu és el Líder de Filadèlfia

Aquells que desitgin ser part del romanent més fidel de Filadèlfia voldríem estar amb un grup de l'Església de Déu que:

1. Fa proclamant la bona nova del regne com a testimoni la seva màxima prioritat (Mateu 24:14; 28: 19-20).
2. Dóna suport germans pobres (Gàlates 2:10), incloses les vídues i els orfes (Santiago 1:27), particularment en les regions més pobres com Àfrica i Àsia.
3. Pràctiques governabilitat genuïnament bíblica (1 Corintis 00:28), incloent Mateu 18: 15-17.
4. Té l'anunci, profètics, i fruites doctrinals d'amor que Jesús va parlar de (Joan 7: 16-20; 13:35; Lluc 04:18; 14:13; Mateu 24:14; 28: 19-20; Apocalipsi 3 : 7-13).
5. adverteix a aquells que pensen que estan a l'Església perquè no s'aparten (1 Timoteu 4: 1).
6. Ha dons espirituals, incloent la recepció dels somnis, en els últims dies (Fets 2: 17-18).

7. Entendre els rols històrics i actuals de les esglésies de Apocalipsi 2 i 3.

8. explica i entén la profecia bíblica prou bé (per exemple, Daniel 11: 29-45; Mateu 24) a saber quan fugir (Mateu 24: 15-20; Apocalipsi 03:10, 12: 14-16) abans de la Gran Tribulació (Mateu 24:21).

L'únic grup que millor representa el romanent de la porció de Filadèlfia de l'Església de Déu (Apocalipsi 3: 7-13) al segle 21 és l'Església de Déu *Contínua*.

Jesús va advertir als de Laodicea que tenen una obra tèbia i necessiten penedir-se o enfrontar les conseqüències (Apocalipsi 3: 14-22). A la banda profètic, la realitat és que les esglésies de Laodicea tenen una varietat de malentesos profètics.

Des Laodiceanos representen la major part dels cristians en el temps de la fi (que representen la setena església o grup d'esglésies en Apocalipsi 1-3), ha d'haver raons que no veuran tot el que està passant i profèticament el que realment va conduir al començament de la Gran Tribulació.

Dins de les organitzacions de Laodicea que semblen ser part de l'Església de Déu, hi ha una varietat de posicions profètics que se celebren els quals els impedeixen saber quan la Gran Tribulació començarà.

Divuit d'aquests punts de vista erronis s'enumeren a continuació:

1. Molts grups de Laodicea no ensenyen oficialment i / o no creuen en la idea d'eres de l'Església relacionats amb les Esglésies de l'Apocalipsi capítols 2 i 3, encara que de vegades ensenyen sobre les esglésies de Apocalipsi. Molts prenen més d'un preterista vista (passat / històrica) d'aquestes esglésies, tot i el fet que moltes declaracions que han rebut

havia de tenir ramificacions futures profètics (per exemple Revelació 1:19; 02:22; 3: 3; 03:10) . A causa de que diversos grups no ensenyen certs aspectes profètics d'això, molts no veuen els seus propis problemes i haurà de passar per la Gran Tribulació.

2. Els grups de Laodicea no creuen que l'Evangeli del Regne encara ha de ser predicat al món com a testimoni per Mateo 24:14, en realitat no fer d'això una prioritat alta, i / o ho fan d'una manera que demostra tenen amor insuficient per a la veritat (cf. Jeremies 48:10; Salm 33: 4), pel que no tenen ni condueixen el treball de Filadèlfia real. Com es prometen a ser protegits de l'hora de la prova que vindrà sobre el món sencer només els de Filadèlfia, Laodicea no entendrà quan Mateu 24:14 es compleix o quan a fugir per Mateo 24:15.

3. Una opinió generalitzada de Laodicea és l'ensenyament que la Gran Tribulació no pot començar fins que el Rei del Nord envaeix el Rei del Sud en Daniel 11:40. Aquest punt de vista passa per alt el fet que des de la Gran Tribulació inclou el temps d'angoixa de Jacob (Jeremies 30: 7), que comença amb els EUA i els seus aliats anglosaxons com el Regne Unit sent envaïda (cf. Daniel 11:39). Alguns dels grups s'aferren a aquest error seqüencial, ja que es va dur a terme un cop pel mort Herbert W. Armstrong, que va canviar la seva visió per a l'any 1979 (el temps en què estem, ara. *Informe-Vol del Pastor General*. 1, N ° 15, 20 novembre 1979). Atès que el Rei del Nord eliminarà els de les fortaleses més forts (els EUA, Canadà, etc.) en Daniel 11:39, abans de la invasió del Rei del Sud en Daniel 11:40, aquells que sostenen aquest punt de vista no ho farà saber quan la Gran Tribulació començarà fins després que hagi començat.

4. Diversos Laodiceanos creuen que la configuració final del poder de la bèstia en Apocalipsi 17: 12-13 ha de constar de les deu o onze nacions definides actualment. Aquesta és defectuosa, per moltes raons, incloent el fet que els termes grecs per a 'nacions' no es troba en els passatges i els passatges estan dient d'un temps de dues reorganitzacions futures. Regnes reorganitzades no sempre es mantenen dins de les fronteres anteriors i que

és probable que sigui el cas en el futur. Mentre que la Unió Europea, que actualment compta amb 28 membres i molts membres potencials, bé pot perdre alguns països membres (com el Regne Unit), per insistir que la configuració final ha de tenir deu o onze nacions no és consistent amb la Bíblia. A més, la posició històrica de la porció de Filadèlfia del COG (amb Herbert Armstrong) ensenya en almenys una dotzena de documents (*Pura Veritat, bones notícies, el món de demà, fullets, cartes company de treball, Curs Bíblic per Correspondència*) que el deu podria consistir de deu nacions i / o grups de nacions (en comparació amb nacions individuals). Llevat que el nombre es redueix al fet que, aquells que insisteixen en la configuració de la bèstia que té ja sigui deu o onze nacions no serà possible adonar-se que la Gran Tribulació ha començat a menys que es penedeixin d'aquest punt de vista.

5. Diversos grups de Laodicea entenen clarament Daniel 9:27, la segona meitat dels quals enllaça amb Daniel 11:31 i les paraules de Jesús en Mateu 24:15 (que tendeixen a creure Daniel 9:27 es va complir per Crist). Aquells que malinterpreten aquests passatges no tindrà un preavís adequat del que està passant o no és probable saber quan la Gran Tribulació començarà.

6. Una o més grups també ensenyen que la Gran Tribulació pot començar amb el proper any o així. A mesura que la Gran Tribulació no comença fins aproximadament 3 anys i mig després que el 'acord de pau' de Daniel 9:27 s'ha confirmat correctament (i això no ha succeït encara), no és possible per a la Gran Tribulació comenci abans a 2019. atès que l'acord és més probable que es confirma a la tardor de l'any (cf. Levític 23:24; 1 Corintis 15:52), encara que és probable que 2019 massa aviat.

7. Certs grups ensenyar a interpretacions incorrectes dels 1335, 1290, i 1260 dies de Daniel 12 o tenen altres problemes amb parts que la majoria dels grups (COG) que no entendran quan la Gran Tribulació començarà.

8. La majoria dels grups de Laodicea no comprenen Habacuc 2: 2-8 i no estan rebent adequadament aquesta advertència als EUA i el Regne Unit. Un grup va fer ensenyar-ho, però ha retrocedit a causa del que sembla ser la política interna i un dels seus líders emergents. La creixent 'bomba de temps' dels EUA deute és una cosa que ha de ser assenyalat i Habacuc 2: 2-8 assenyala l'amenaça bíblica que això planteja. Ha de ser proclamat i nosaltres en CCOG ho estan fent. Molts no s'adonen que Habacuc 2: 6 està relacionat amb l'inici de la Gran Tribulació, i és una de les raons de l'atac contra els descendents endeutats de les tribus de Josep.

9. La majoria dels grups de Laodicea tenen diverses heretgies 'Elías'. A causa d'això, no serà capaç de reconèixer el Elías final. Alguns pensen que ha d'haver estat Herbert Armstrong, malgrat el fet que ell ha estat mort des 16 gener 1986, i que la mort el desqualifica d'acord amb la seva escriptura sobre el Elías final (*Misteri de les Edats*. 1985, pàg. 349). Alguns pensen que, o bé no cal Elies vingui o que és l'església i no un individu, el que va en contra dels ensenyaments de Jesús sobre el tema en Marc 9: 12-13.

10. Molts grups de Laodicea no entenen les persecucions diferents (i altres assumptes) per entrar en Daniel 7:25, 11: 30-39, Mateu 24: 9- 22, i Apocalipsi 12: 14-17. Quan l'ona de la persecució profetitzada colpeja inicialment principalment els de Filadèlfia, (i no a ells), Laodicea no veurà aquesta persecució com a evidència que la Gran Tribulació està a punt de començar. L'antiga Església de Déu Radial (veure Compte amb els falsos germans *Bona Nova*, Gener de 1960!) Que s'aplica específicament a les escriptures perseguïdors de Daniel 11: 32-35 a l'església de Filadèlfia hora de finalització de la mateixa manera que l'CCOG actual.

11. Diversos grups de Laodicea no ensenyen que hi ha un lloc físic de la seguretat a fugir a (tot i que Apocalipsi 12: 14-16 ensenya). Per tant, els titulars d'aquest punt de vista no estaran inclinats a fugir cap a un just abans del començament de la Gran Tribulació.

12. La majoria de Laodicea "independents" no creuen que necessiten per a 'reunir' abans de l'hora de fugir malgrat la qual Sofonies 2: 1-3 ensenya. Per tant, no és probable que estaran disposats a fugir junts quan un grup que no formen part de fa justament abans del començament de la Gran Tribulació (cf. Apocalipsi 12: 14-17).

13. Almenys un grup de Laodicea creu erròniament que l'abominació desoladora de Daniel 11:31 es produeix després que el Rei del Nord envaeix el Rei del Sud en Daniel 11:40. Atès que això no passarà d'aquesta manera, aquells que sostenen que la posició de no voler entendre quan la Gran Tribulació començarà (cf. Mateu 24: 15,21).

14. Molts grups de Laodicea ensenyen que l'home de pecat que se senti en el temple de Déu (2 Tessalonicencs 2: 3-4) és l'Anticrist / Fals Profeta, i no la bèstia del mar. No obstant això, és aquesta bèstia de la mar, el rei final del Nord (Daniel 11: 35-36). Per tant, quan això succeeix, aquells que sostenen l'error s'ha de entendre alguna de les seves ramificacions profètics. La identitat del "fill de perdició" és important entendre en els temps finals.

15. Uns pocs grups de Laodicea ensenyen que un temple jueu a Jerusalem serà reconstruït abans que Jesús torni. Si bé això és remotament possible que no es requereix (el "temple de Déu" en el Nou Testament té a veure amb un cristià, no és modern jueva, la ubicació). Atès que això no passarà com poques vegades s'ensenyen, els que sostenen aquesta posició no va a entendre quan la Gran Tribulació començarà.

16. Almenys un grup de Laodicea ensenya que els deu reis d'Apocalipsi 17:12 són per estar a càrrec de les deu regions de tot el món en lloc de ser una potència principalment europea. La insistència sobre això significaria que tal grup no podia entendre possiblement quan la gran tribulació començaria.

17. Almenys un grup de Laodicea ensenya que la bèstia d'Apocalipsi 13: 1-10 no és un europeu. Atès que sorgirà el poder de la bèstia a Europa (cf. Daniel 9: 26-27), els que no entenen això no s'adonaran quan la Gran Tribulació està a punt de començar.

18. Almenys un o dos dels grups més grans de Laodicea ensenyen que el primer vers de la seqüència de Daniel 11 en relació amb el començament de la Gran Tribulació és Daniel 11:40. En el seu lloc, han d'ensenyar que comença amb Daniel 11:39, que és poc després de Daniel 11:31, que també és consistent amb el començament del temps d'angoixa per Jacob (Jeremies 30: 7). Els que sostenen la posició de Daniel 11:40 no entendran quan la Gran Tribulació començarà.

I hi ha molts més. No obstant això, només es necessita la manca de comprensió d'un o més dels punts anteriors per no adonar-se quan la Gran Tribulació començarà. Només l'Església *Contínua* de Déu ha estat "que fa servir bé la paraula de veritat" (2 Timoteu 2:15) en tots aquests assumptes.

La trista realitat és que la majoria dels grups de l'església de Déu, ja que no són veritablement de Filadèlfia (tot i que afirma que podrien fer), no comprenen la seqüència profètica i detalls en Daniel 11 o la seva articulació amb el que Jesús va ensenyar en llocs com ara Mateu 24. a causa d'això i altres malentesos profètics, aquests grups no es donaran compte quan haurien fugir per les instruccions de Jesús a Mateu 24: 15-20 i per tant no van a ser protegits de la vinguda Gran Tribulació (Mateu 24: 21-22).

Perquè això no va so i fanfarró de la nostra part, permetin-me dir que l'Església alt nivell de llarg termini dels líders de Déu en altres grups mi (Bob Thiel) ho indica expressament en cada un d'aquests punts que el que en l'Església *Contínua* de Déu ensenyar a aquests punts, incloent aquells que difereixen fins i tot del que els seus propis grups ensenyen, és correcta. No obstant això, per raons d'organització " (i no veritablement bíblics), els seus grups no ensenyen públicament.

Jesús va advertir que "hi haurà una gran tribulació, com no n'hi ha hagut des del principi del món fins ara, no, ni n'hi haurà" (Mateu 24:21). I Jesús va prometre la protecció de Filadèlfia, els cristians d'ella (Apocalipsi 3: 7-10). Altres cristians no van rebre la mateixa promesa.

Els que es basen massa en un ministeri compromès (Ezequiel 34: 7-10) els ensenyen profecia que no és veritablement d'acord amb les escriptures que adonar-se que, segons les paraules de Jesús en els capítols 2 i 3 a la Revelació i en Lluc 21, fa relativament pocs cristians seran protegits de l'hora de la prova que vindrà sobre el món sencer (cf. Apocalipsi 12: 14-17). Els que no volen escoltar la veritat fidel al ministeri també compartiran aquesta destinació (cf. Efesis 4: 11-16).

Nosaltres, a l'Església de Déu amb veritat *Contínua*:

"Tenen també una paraula profètica més segura; els quals us fan bé que vosaltres estar atents com a una torxa que il·lumina en lloc fosc fins que el dia aclareixi i l'estel del matí surti en els vostres cors "(2 Pere 1:19).

També cal destacar que la Bíblia també adverteix independents que pensen que no han de ser part de l'hora de finalització de Filadèlfia romanent de l'Església de Déu també no estarà protegit (cf. Sofonies 2: 1-3). El Nou Testament és clar que els cristians realment hauria de ser part d'una església (Efesis 4: 11-16; cf. 1 Corintis 04:17; 10: 32-33) -especialment mesura que ens acostem al final (Hebreus 10:24 -25; cf. Sofonies 2: 1-3).

Llevat que els grups de Laodicea i / o individus penedeixen com Jesús els insta que en Apocalipsi 3:19, no sabran possiblement quan la Gran Tribulació començarà (Mateu 24:21), ni conèixer a fugir abans que arrenqui (Mateu 24:15 -20).

COG grups que es basen en la tradició fora de lloc (ja sigui recent o més) per sobre de la Bíblia per a molts aspectes dels seus punts de vista profètics aprendran massa tard que ells no tenen la "paraula profètica més segura" (2 Pere 1:19) .

Jesús els va dir als de Laodicea que havien de canviar en moltes àrees (Apocalipsi 3: 17-19), sinó que també va ensenyar que ja no creien que necessitaven, que anaven a patir a causa que (Apocalipsi 3: 14-16) .

També hi ha més profètics i altres diferències que tenen altres grups COG de la Bíblia que aquest fullet no ha entrat en. La realitat és que sense l'èmfasi a la dreta en la fase final de l'obra, la celebració de la Bíblia en prou alta estima, practicar l'amor de Filadèlfia, en veritat l'ensenyament de tot el que Jesús va ensenyar, i fent cas omís ungit perquè una doble porció l'Esperit de Déu (que recorda Eliseu, 2 Reis 2: 9-13) com a màxim líder humà de la CCOG era, els COG grups que ignoren les advertències profètiques ho fan al seu propi risc.

Mentre que alguns de descompte en la importància de la profecia, observi el que l'apòstol Pau va ensenyar:

I això, coneixent el temps, que és ja hora d'aixecar-nos del somni; perquè ara la salvació està més a prop que quan vam creure. ¹² S'acaba la nit i, el dia s'acosta. Per tant, que Rebutgem les obres de les tenebres, i vistámonos les armes de llum. ¹³ Caminem, com en el dia, no en orgies i borratxeres, no en la luxúria i el desig, no en conteses i enveja. ¹⁴ però posar en el Senyor Jesucrist, i no feu cas de la carn, per satisfer els seus desitjos. (Romans 13: 11-14)

¿No estem molt més a prop del final ara que quan Pau va escriure que? Pau també va ensenyar que els veritables cristians no eren ser com altres que no sabrien aproximadament quan Jesús tornaria (1 Tessalonicencs 5: 4).

L'apòstol Pere va escriure:

Per tant, ja que totes aquestes coses han de ser desfetes, què tals convé que vosaltres caminar a santa i en l'amor, ¹² esperant i apressant la vinguda del dia de Déu, en el qual es dissolen cel, sent encesos, i els elements es fondran? ¹³ Però nosaltres esperem, segons les seves promeses, cels nous i terra nova en els quals habiti la justícia. (2 Pere 3: 11-13)

Adequadament a prestar atenció als esdeveniments profètics no només ajuda a estar llest per a Jesús (Lluc 21:36;), sinó que pretén ser un exercici de reflexió per arribar als cristians a examinar les seves vides suficient per canviar com haurien (cf. Romans 13 : 11-14; 2 Pere 3: 10-13). En cas de no estar veient els esdeveniments mundials com s'explica adequadament a la llum de la profecia bíblica?

Els diversos grups de Laodicea no entenen correctament la profecia del temps de la fi, i que contribuiran als seus membres no fugen quan ho haurien de fer (cf. Mateu 24: 15-21; Apocalipsi 12: 14-17).

Els Laodicenses tenen idees equivocades sobre la gran tribulació, no se'ls promet la protecció d'ella, i la voluntat (juntament amb els de Sardis, i pel que sembla alguns Tiatira per Revelació 2:22) haver d'entrar a la Gran Tribulació i estar subjecte a la mort i persecució (Daniel 7: 25b; Apocalipsi 12:17).

No es deixi enganyar per aquells que no entenen realment profecies dels últims temps bíblics clau.

Mentre que molts semblen creure que l'Església *Contínua* de Déu és com les puntuacions dels grups COG reivindicats, la realitat profètica és que som

únics. Nosaltres posseïm el mantell Filadèlfia (Apocalipsi 3: 7-13; 2 Reis 02:13) i veritablement representem la veritat (1 Timoteu 3:15). Som líders en la fase final del treball (que ha de ser feta amb fidelitat pel Salm 33: 4) en el treball cap al compliment de Mateu 24:14.

5. Resum de les proves, pistes, i els signes d'identificació de l'Església Veritable

De nou, aquí hi ha una llista de 18 proves, senyals i pistes que demostren que la veritable església cristiana ha de ser la veritable Església de Déu.

1. Posa la paraula de Déu per sobre de les tradicions dels homes i per tant no ha afegit doctrines que s'oposen a la Bíblia (cf. Mateu 15: 3-9).
2. Utilitza el nom bíblic "Església de Déu" (per exemple, Fets 20:28).
3. sosté eficaçment per la fe original (Judes 3), fins i tot sota amenaces de persecució (per exemple, Fets 5: 27-32).
4. té les seves doctrines bíbliques llarg de la història (cf. 1 Joan 2: 6).
5. Manté la Pasqua el 14 de Nisan (Levític 23: 5; Mateu 26:18).
6. Ha conegut el que els llibres eren part de la Bíblia des del temps de l'apòstol Joan cf. 2 Timoteu 3: 16-17; Apocalipsi 1: 9-19; 22: 18-19).

7. Ensenya la veritat sobre la Trinitat (Romans 1:20; Colossencs 2: 9).
8. Ensenya i manté les lleis amoroses de Déu (1 Joan 2: 4).
9. S'oposa a la participació en la guerra carnal en aquest món (Joan 18:36; Lucas 03:14).
10. ¿Ha estat el perseguit, però no el perseguidor (Joan 15: 20-21).
11. no ha adoptat les aparences exteriors de paganisme en termes de vestit o edificis (vegeu Deuteronomi 12: 29-30) eclesiàstica.
12. predica l'evangeli complet (Mateu 24:14; 28: 19-20).
13. És un "petit ramat" (Lluc 00:32; Romans 11:15; cf. Apocalipsi 14: 1-9).
14. remunta la seva ubicació física a través de múltiples ciutats de plom (Hebreus 13:14) i les set esglésies de Apocalipsi 2 i 3.
15. El signe de dissabte bíblic (Èxode 31:13; Hebreus 4: 9).
16. Comprèn el pla de Déu de la salvació a través de Jesucrist com s'il·lustra a través dels Dies Sants (1 Corintis 5: 7-8; Santiago 1:18)
17. Ensenya en contra de l'observació de les festes paganes (1 Corintis 10: 20-22).

18. No s'alinearà amb el temps de la fi Babilònia ecumènica (Apocalipsi 13: 4-10; 18: 4).

Només un grup de l'Església de Déu pot satisfer tots aquests criteris. La veritable església cristiana creu en la Bíblia, creu que Déu, entén la naturalesa i el pla de Déu, i fa la feina de Déu. Això no pot realment dir-se de les esglésies grecoromanes i fora dels brots.

L'Església de Déu, que conté els éssers humans en virtut de la veritable autoritat de Jesucrist, no és perfecte. Va haver-hi problemes a l'església del Nou Testament (vegeu també el capítol 3), així com en totes les èpoques de l'Església de Déu (Apocalipsi 2-3).

L'Escriptura és clara que hauria diversos Església de Déu i no Déu Església de grups que professen a Crist en el temps de la fi.

D'acord amb Jesús, en el temps de la fi hauria Esglésies de Déu que mostren característiques diferents. Jesús té les crítiques i condemnes per als que estan Tiatira (Apocalipsi 2: 18-29), Sardisian (Apocalipsi 3: 1-6), així com els diversos Laodicea (Apocalipsi 3: 14-22). Per tant, els grups en aquestes categories no semblen ser ideal per a qualsevol que realment volen ser part de l'església cristiana més fidel.

En el moment de la final, l'única Església de Déu que Jesús elogia i no condemna és el que té "una mica de força," l'Església a Filadèlfia (Apocalipsi 3: 7-13). Aquests són els que no estan tan ofès per altres que no van a permetre que els sentiments ferits que els va costar la corona (Apocalipsi 3:11), sinó que van a donar suport al treball de Déu.

Per tant, aquells que desitgen ser part del romanent més fidel de Filadèlfia voldria estar amb un grup d'Església de Déu que:

1. Fa proclamant la bona nova del regne com a testimoni la seva màxima prioritat (Mateu 24:14; 28: 19-20).
2. Dóna suport germans pobres (Gàlates 2:10), incloses les vídues i els orfes (Santiago 1:27), especialment en llocs com Àfrica i Àsia.
3. Pràctiques governabilitat genuïnament bíblica (1 Corintis 00:28), incloent Mateu 18: 15-17.
4. Té l'anunci, profètics, i fruites doctrinals d'amor que Jesús va parlar de (Joan 7: 16-20; 13:35; Lluc 04:18; 14:13; Mateu 24:14; 28: 19-20; Apocalipsi 3 : 7-13).
5. adverteix a aquells que pensen que estan a l'Església perquè no s'aparten (1 Timoteu 4: 1).
6. Ha dons espirituals, incloent la recepció dels somnis, en els últims dies (Fets 2: 17-18).
7. Entendre els rols històrics i actuals de les esglésies de Apocalipsi 2 i 3.
8. explica i entén la profecia bíblica prou bé (per exemple, Daniel 11: 29-45; Mateu 24) a saber quan fugir (Mateu 24: 15-20; Apocalipsi 03:10, 12: 14-16) abans de la Gran Tribulació (Mateu 24:21).

L'únic grup que millor representa el romanent de la porció de Filadèlfia de l'Església de Déu (Apocalipsi 3: 7-13) al segle 21 és l'Església de Déu *Continua*.

Continua l'Església de Déu és l'única església organitzada que som conscients que fa oficialment *tot* l'anterior. La raó de pes per voler ser part de nosaltres no és que som perfectes, però que ens ensenyen d'acord amb la Bíblia i les creences i pràctiques dels primers seguidors de Jesús.

La majoria de les esglésies tenen alguna cosa de veritat, però cap altra sembla ser la "columna i fonament de la veritat" (1 Timoteu 3:15). Satanàs, el déu d'aquest segle (2 Corintis 4: 4), apareix, no com el diable, sinó com un àngel de llum per a molts (2 Corintis 11: 13-14). Jesús va dir que molts vindrien en el seu nom, proclamant que ell era el Crist - i, però, sense adonar-se'n, enganyant a tothom (Mateu 24: 4-5).

Així que, ara que saps les proves, indicis i signes, vas a ser com els de Berea d'edat i que "van rebre la paraula amb tota sol·licitud, escodrinyant cada dia les Escriptures per veure si aquestes coses eren així. Per això molts d'ells van creure "(Fets 17: 11-12)?

Note el que diu la Bíblia:

... Rebeu amb dolcesa la paraula implantada, la qual pot salvar les vostres ànimes. . Però **set creadors de la paraula, i no només oients, enganyant a si mateixos** ²³ Perquè si algun és oïdor de la paraula però no faedor d'ella, aquest és semblant a l'home que considera la seva cara natural en un mirall; ²⁴ Perquè ell es considera a si mateix, va de distància, i s'oblida de seguida quin tipus d'home que era. ²⁵ Mas el que mira atentament a la perfecta llei, la de la llibertat en ell, i no sent oïdor oblidatís, sinó creador de l'obra, aquest serà feliç de pel que fa . (Jaume 1: 21-25)

¿Va a fer el que la Bíblia s'adona que ha de fer i donar suport a l'Església *Contínua* de Déu o ser només un oient, enganyant-se a si mateix?

No vol donar suport a l'Església de Déu *contínua* a mesura que seguim per donar bones noves del regne al món com a testimoni (Mateu 24:14), així com ensenyar tot el que Jesús va manar (Mateu 28: 19-20)?

Estàs a punt per a ser realment part de la veritable església cristiana?

Continuant Església de Déu

L'oficina dels EUA Contínua de l'Església de Déu es troba a: 1036 W. Grand Avenue, Grover Beach, Califòrnia, 93433 Estats Units.

Tenim seguidors arreu del món, i en tots els continents habitats (tots els continents, excepte l'Antàrtida).

Continua Església de Déu Informació del lloc web

CCOG.ORG El lloc web principal de l'Església de Déu Contínua.

CCOG.ASIA pàgina web d'Àsia-centrat, amb múltiples idiomes asiàtics.

CCOG.IN lloc web de l'Índia-centrat, amb alguns idiomes de l'Índia.

CCOG.EU Lloc web europeu-centrat, amb diversos idiomes europeus.

CCOG.NZ Lloc web dirigit cap a Nova Zelanda.

CCOGCANADA.CA Lloc web adreçat a Canadà.

CDLIDD.ES Aquest és un lloc web en idioma espanyol totalment.

PNIND.PH pàgina web Filipines-centrat, amb una mica de tagal.

Ràdio i Canals de vídeo de YouTube

BIBLENEWSPROPHECY.NET Notícies Bíblia Profecia de ràdio en línia.

Bible News Prophecy canal. sermoncillos YouTube.

CCOGAfrica canal. missatges de vídeo de YouTube d'Àfrica.

CDLIDDsermons canal. sermons de YouTube en espanyol.

ContinuingCOG canal. sermons de vídeo de YouTube.

Notícies i llocs web d'història

CHURCHHISTORYBOOK.COM lloc web d'història de l'església.

COGWRITER.COM Notícies, història, i el lloc web profecia.

Hi ha catòlics, ortodoxos orientals, protestants, mormons, testimonis de Jehovà, Església de Déu dels cristians, i altres que creuen que són, o almenys part de, la veritable església cristiana.

Hi ha milers de grups i beques que pretenen alguna connexió amb el cristianisme. Al segle 21, que és el grup més fidel?

La Bíblia, juntament amb certs fets sobre la història de l'església i fruits de l'església (Mateu 7: 16-20) conté proves, indicis i senyals per ajudar a respondre això. Aquest llibre enllaça amb escriptures fets de la història per proporcionar informació útil sobre això.

El segon i tercer capítols del llibre de Apocalipsi contenen missatges de Jesucrist per a set esglésies. Molts creuen que aquestes esglésies representen l'església al llarg de tota l'era de l'església (des del dia de la Pentecosta en Fets 2 fins al retorn de Jesucrist).

Les restes de l'antiga Filadèlfia

Al segle 21, el més fidel d'acord a les paraules de Jesús seria el romanent de la porció de Filadèlfia de l'Església de Déu (Apocalipsi 3: 7-13).

Qui representa el romanent més fidel de la porció de Filadèlfia de la veritable església cristiana?

Si vostè està disposat a ser com els de Berea d'edat (Fets 17: 10-12), es pot esbrinar si vostè té un amor inspirat per Déu de la veritat i veritablement creu en la Bíblia. Si vostè està disposat a ser un creador, i no només un oïdor de la paraula, que potser pot convertir-se en una part beneïda dels fidels de Filadèlfia (Jaume 1: 22-25; Apocalipsi 3: 7-13).